

Domoljub

V Ljubljani, 5. februarja 1936

Leto 49 • Štev. 6

Kako je z izdajo blagajniških zapiskov (bonov)

Dobivamo razna vprašanja, ali bo sedaj kaj bolje na denarnem trgu, ko je finančni minister izdal uredbo o blagajniških zapisih ali kot kratko pravimo »bonih«. 2. januarja letos je res izšla uredba osrednje vlade, ki govori o izdaji blagajniških zapisov v znesku 500 milijonov dinarjev. Minister za finance je pooblaščen, da sme »radi požitve narodnega gospodarstva« z izplačilom prejšnjih državnih obveznosti in radi okrepitve blagajniške gotovine glavne državne blagajne izdati v državni blagajniške »zapise« do gori označenega zneska. V uredbi je določeno, da se ti blagajniški zapisi izdajo ali na prinosnika ali tudi na ime, dolženo je, kakšni kosi se bodo izdali in da bo višino obrestne mere predpisal finančni minister. Čas vpisa blagajniških zapisov in rok izplačila odredi minister za finance. Blagajniški zapisi, izdani na postavi te uredbe, so oproščeni vseh državnih in samoupravnih davščin. Ti zapisi uživajo puplarno varnost in jih morejo sprejemati državne in samoupravne blagajne za varščino po njih imenski vrednosti.

To je v glavnem vsebina uredbe. Če preberemo to vsebino, je jasno, da so ti blagajniški zapisi samo neki način, kako država vzame posojilo od svojih državljanov. Kmet vzame posojilo na zadolžnico ali na menico. Država pa vzame navadno posojilo za dolgo dobo in izda za to posebne obveznice, ki jih ljudje kupijo in od katerih potem država vsako leto plačuje obresti. Vsako leto nekaj teh obveznic tudi izplača. Tako posojilo je na dolgo dobo. Če se hoče zadolžiti država na kratko dobo, vzame posojilo pri kakem državnem de-

narnem zavodu ali pa se posluži takih blagajniških zapisov, o kakršnih govori ta uredba, in ki jih misli potem v krajši dobi plačati.

Finančni minister torej računa, da bo dobil na ta način posojilo za državo, za državno blagajno. Predvsem misli, kot označuje tudi besedilo uredbe, da bo s tem plačal stare dolge. Marsikak podjetnik n. pr. je državi kaj prodal ali zanjo izvršil kako delo, pa mu je država ostala dolžna. Minister mu bo sedaj plačal s takimi blagajniškimi zapisi, tako da bo ta podjetnik vsaj nekaj obresti dobil, če že ne dobi gotovine. Računa pa finančni minister tudi s tem: V velikih bankah, ki so morale iti pod zaščito, se nabira nekaj novega denarja. Banke ga ne morejo in ne smejo razposoditi na dolgo dobo, ni pa takih posojiljemalcev, ki bi rabili denar samo za par mesecev. Bankam leži ta denar skoro brez obresti. Zato misli minister za finance, da bodo take banke rade posodile državi denar na take blagajniške zapise.

Na denarni trg torej ne bo nikakega novega denarja. Denarni zavodi ne bodo mogli nič več izplačevati vlagateljem, kot so mogli doslej. Vrednost dinarja se s tem ne bo prav nič izpremenila. Vsa pričakovanja nekaterih ljudi, da ti zapisi pomenijo nov denar, da pomenijo zvišanje obtoka denarja, da pomenijo, kot pravimo sedaj, nekako inflacijo, so prazna. Tudi s kmetiskimi dolgi ti boni nimajo nikake zveze. Ves pomen te stvari je v tem, da je finančni minister dolgov, ki jih ima država, do neke mere preložil z enega rame-na na drugo.

Struna, ki trdo poje

Kaj je pač danes bolj pogostega kot mlo tananje nad hudimi časi, ki so nas obiskali? Res, vedno so bili hudi časi, tako je pač človeško življenje. Včasih je hujske, včasih pa bolj mlo — da ne rečemo dobro. Da se časi spreminjajo, to vsakdo lahko vidi. Pred nekaj leti, saj te še ni tako dolgo, šest, sedem let in nekaj več morebiti, je bilo v tem oziru vse drugače. Ni bilo pomanjkanja pri nas, brezposelnost je bila le izjema, prodalo se je to in ono naravnost sijajno. Kmet je kar lepo živel, če mu je še letina navrgla svoje. Boljši časi so bili in po njih se nam toži. Toda, če pogledamo današnje slabe čase in nekdanje boljše, ni in sežemo nekoliko globlje, bomo more-

biti odkrili marsikaj ne samo zanimivega, marveč tudi koristnega, poučnega, celo očitujočega. Velja posebno za življenje na kmetih.

Brez dvoma je treba takoj na začetku ugotoviti neko dejstvo, ki je sicer bridko in resnično, vendar ga pa marsikdo ne bo priznal. Treba je samo prav iskreno in odkritosrčno pogledati nekoliko nazaj v svoje življenje. Takrat, kajne, se nam je dobro godilo. Pa se morebiti tega niti zavedali nismo. Ali smo se ali se nismo, to je končno postranskega pomena, važna je le ugotovitev in to je obenem tudi tisto dejstvo: pomehkužili smo se. Dovolj smo imeli in smo se preobjedli. Ne rečem, da nismo gledali nikamor naprej, da

nismo kdaj kaj nesli v hranilnico, da nismo zbirali zakladov za slabše čase, ki bi utegnili priti. Pomehkužili smo se pa tiste čase, posebno na kmetih, to si kar odkrito priznajmo. Samo nekaj dejstev: Naši očetje so nosili platnene hlače. Lanu so nasejali, pozimi trli in predli, — danes moraš iti v mesto kupovat drago sukno, čeprav le Tivarjevo. Dalje: Danes ne ločiš več dekle in gospodične, delavke in uradnice in kmečka dekleta nosijo klobuke. Saj v tem nazadnje ni nič hudega, vendar pa jasno priča, da je za vsem tem nekaj drugega. Dekle, ki je naredilo trgovsko šolo, ne bo šlo v trgovino za prodajalko, ne, uradnica hoče biti! In razlika pri mizi: Danes mora biti ob nedeljah in praznikih za nekoliko večjo družino vsaj poldrugo kilo mesa, ki ga kmet gre kupiti k mesarju. In tako dalje. To je samo nekaj dejstev, ki glasno pričajo, da smo čudovito razvajeni kakor gosposki otrok. Odkod to, je povsem jasno: To je dediščina tistih let, ko smo si to lahko brez škode dovolili. Silno težko je pa seveda tukaj kaj odnehati, to je seveda spet razumljivo. Nekako navadi se človek, zašel je na nek tir, naprej bi še šel, nazaj ne za nobeno ceno. In tako nam je še mnogo tega ostalo iz tistih let in danes se ne moremo več otresti te navlake. Morebiti smo takrat naredili veliki greh: Pozabili in popustili smo nekje zadaj skromnost, ki je sicer nam Slovencem še do nedavna bila lastna, a danes o tem ne moremo več govoriti. Skromnost je lepa čednost, tudi koristna. Je pa z njo takole: Kdor jo zadovoljno in hote sprejme, temu je lepa in koristna, kdor jo pa mora sprejeti s silo, temu pa ni več niti čednost, niti mu ni lepa, še manj seveda koristna, marveč ga vedno udari kot šiba, katere udarci bridko skele. Hočem povedati tole: Če bi mi svoje čase bolj skromno živeli, bi nam tudi današnji dnevi ne bili tako trdi; ker smo se pa pomehkužili in smo danes tako rekoč prisiljeni v skromnost, je ta skromnost le šiba, ki nas tepe vsak dan huje.

To je gotovo hud očitek in morebiti se bo temu ali onemu zdel le preoster. Vendar pa, če čisto trezno premislimo, bomo v tem našli morebiti bogato zrno resnice. Ni s tem rečeno, da je povsod tako, po vseh družinah, po vseh stanovih in slojih. Mnogokje, posebno na kmetih, kjer so se razmere v par letih postavile na glavo, bi pa našli veliko kričečih primer. Tudi na kmetih ne povsod in ne v enaki meri, vendar pa ob resnem premisleku in ob nekoliko natančnejšem spraševanju vesti, bomo morali marsikaj priznati.

Ko danes obupno stegujemo roke na vse strani, da bi se rešili, ko poskušamo na vse načine, kako bi si pomagali, prav pogosto prezremo preprosto pot, ki bi bila za marsikoga rešilna. Vrnimo se nazaj k naši skromnosti!

Rdeči raj

Naši komunisti so hudi, ker se jih tu pa tam spominjajo tudi v »Domoljubu«. Nimajo prav, zakaj vedeti bi morali, da naš list nikakor ne more odobravati njihovega popolnega brezbožnega svetovnega nazora.

Naši marksisti, posebno tisti iz delavskih vrst, napačno presoja obseg trpečih stanov. Oni mislijo, da stradajo dandanes samo ročni (manuelni) delavci: kmetje, delavci, mornarji. Dobro poznamo prve, druge in tretje, saj so naši očetje in naši hranitelji. Veliko je njihovo siromaštvo. Vendar poznamo tudi tiste, ki jih ubija meščanska revščina in moderno suženstvo, ki so brez hiše, pregnani in nezaposleni. Poznamo tudi tiste, ki s par skromnimi dnevnimi dinarji polagoma ubijajo svojo družino, ker ne zaslužijo zadosti za njo. Med njimi je tudi precej šolanih ljudi, ki imajo komaj za živež, kaj še za obleko in strokovno knjigo in časopis. Torej naši marksisti ne sodijo pravično, kadar zatrjujejo, da trpe pomanjkanje samo ročni delavci. Danes stradajo vsi stanovi, razen redkih bogatih poedincev.

Naši marksisti niso samo nad vse delavni v hujšanju k stanovski borbi, temveč označujejo po naših krajih tudi svoj brezbožni »kulturni program«. Znano je, da »rdeči bratje« po nekaterih deželah ovirajo poštene mešane pri vršitvi verskih dolžnosti. Svoje otroke in svoje žene pretepajo in preganjajo, če vrše verske dolžnosti. To so tisti, ki rušijo vaške kapelice, mečejo po tleh sv. razpela in svete podobe. To so tisti, ki delajo v cerkvi nemir in kade cigarete, ki ob nedeljah love po zakotnih krčmah nove žrtve in jih silijo, da položijo komunistično prisego. To so tisti kričati, ki tako ognjevitno predavajo o Marks, Engelsu in Darvinu in trdijo, da človek izhaja iz opice. To so tisti, ki ob nedeljah prirejajo izlete iz mest v bližnje kraje. Tam predavajo o marksizmu in svoje komunistične govore završe s plesi, s pijančevanjem, z norčevanjem iz sv. obredov in molitev.

In taki ljudje nam obljubljajo »rdeči raj«, ki naj mu je podlaga ugrabitev vse zasebne imovine, podržavljenje obrti, industrije in

kmetijstva, rušenje vseh cerkva, zaplenba cerkvene imovine, razporka, svobodno spolno uživanje itd.

Istčasno ko marksist farizejsko obsoja surovo silo fašizma, pa je on, oziroma so njegovi učitelji na vzhodu bolj nasilni, kot deset fašizmov skupaj. Komunisti so se že izkazali v Rusiji, kjer so po njih lastnem priznanju pomorili več stotisoč kmetov samo zato, ker so se uprli zaplenitvi zemlje. Ko si je na licu

Na življenja cesti

Stopal sem zamišljen in ne vem, kaj sem že premišljeval. Ali našo preteklost ali bodočnost, ali sem se mudi pri Abesincih doli v Afriki ali pri Japencih tam v Aziji. Mogoče so mi vstajali v spomin podobe znancev in prijateljev iz tega in onega sveta. Kaj vem?

Iz zamišljenosti me predrami dokaj ostra, gruba beseda. Pogledam. Voznik je bil. V vseh mogočih jezikih zemlje, kar se jih je naučil v letih 1914—1918, je preklinjal cesto in blato na cesti, pa že konje povrhu, ker niso bili v stanu prepeljati ogromnega tovora. Seveda! On sam je pil in jedel na gorkem, konja sta milostno prežela po par perišč ovs, potem pa čakala in prezebala in se dolgočasila, dokler — in ta dokler je bil dolg, zelo dolg — dokler se torej njemu ni zljubilo vstati. On je z lahkoto vihtel bič in še z večjo lahkoto vihtel orožje svojega jezika, konja sta bila pa trudna in premrta. Ostudna kletev ni hotela prenehati.

Šel sem naprej. Spet vpitje, spet kreg in prepir. Glas pa je bil ženski. Ženska se je jezila najprvo nad prešiči, ker niso hoteli jesti, čeprav jim je skuhala najboljšo hrano. Komaj se je vihar nad prešiči polegel, že se je vili nova ploha. Zdaj so pa nad otroci švigale strele iz jasnega in žveplo iz pekla naj bi jih podušilo. Vozili so se z vozičkom po cesti, voziček v razposajenosti prevrnili in najmlajši med njimi je padel v blato. Zato tak vrišč.

Predme pa je stopilo veliko vprašanje: Ali more iz takih otrok vzrasti kaj dobrega? Kje berejo gradje s trnja in smokve z osata?

Se sem nalezil tisti dan pastirja na paši. Živina mu je ušla v škodo; seveda po njegovi lastni nerodnosti. Ampak on ni bil seveda nič kriv. Živina mora sama vedeti, kaj je naše in kaj je sosedovo. In ker ni vedela, naj prejme batine in spremljajo naj jih izbrane in krepke besede najbolj kosmate kletvine. Kajpak! To mora biti! Saj tudi kaša brez ocirkov ni dobra...

Srečal sem malo naprej elegantnega gospoda. Vse je kazalo, da je mestnega pokolenja in spada v red turistov, če ne pa v red letoviščarjev. Gotovo pa med tiste, ki se čutijo poklicane, da prinašajo našim krajem sa-

mesta v boljševiški Rusiji ogledal vse grozote največjega nasilstva v dvajsetem stoletju, je Ossendovsky napisal knjigo »Ljening«, kjer trdi, da je komunizem antikrist naše dobe.

Slovenski katoliški delavec, kmet in mešan! Vi ste sestavni del slovenskega naroda in zato je vaša sveta dolžnost, da delujete ne za boj med stanov, ampak za vzajemno delo med njimi. Ne verujte boljševiškim in marksističnim agentom, zakaj oni so plačani grobokopi naše vere in našega naroda. Rešitev nas vseh ni v boljševiški revoluciji, ampak v pošteni stanovski ureditvi države.

dove najbolj pristne izobrazbe. Izpotaknil se je. Korenina je bila kriva njegove nesreče. Nad njo in nad drevjem je divjala njegova jeza. Pa kako! O, to so bile besede! Nak! — ne bo jih zapisalo moje pero, ker tako izobrazbo že vnaprej hvaležno odklanjam.

In na še eno sem nalezel.

Od daleč se je slišalo vpitje. Otroški glasovi. Šolarčki. Zravljali in skavsali so se med seboj. Požuril sem se. Nepričakovano sem jim prišel za hrbet. S kletvijo so jo ubirali kar po notah. Prav kakor so vajeni z doma ali pa kakor so se naučili pri družini, v katero redno zahajajo. Očenaš jim ne gre tako gladko. — Stopil sem mednje. Nekateri so zbežali, drugi so ostali in —

»Hvaljen Jezus! — Hvaljen Jezus! — Hvaljen Jezus!« je prihajalo sunkoma in počasi na dan.

Hvaljen Jezus! Kako pak! Preje tako zdaj pa tako. Ali nekateri ljudje res nič ne mislijo, kaj govore?!

Zamislil sem se...

Vseprek kolne, vse je prekleto. Kaj nam bo to prineslo dobrega?

Ali nismo vsi kakor en mož poklicani: Na boj posirovelosti! Na boj, na boj!

Dr. Maček in komunisti

Za dr. Mačka se oglašajo v Sloveniji precej izrazitih bivših javnih in sedaj skritih komunistov. Tudi med učitelstvom je nekaj takih, posebno med onimi, ki so prišli tam preko. Zato bo dotične, najnovije »Mačkove komuniste« gotovo zanimalo, kaj pravi voditelj hrvaškega naroda o boljševikih. Te dni je dr. Maček izjavil:

Mi smo kmečki narod, kmet pa niti ni, niti ne more biti komunist. Pri nas so komunisti razna dobro plačana gospoda ter tu in tam tudi dijak, ki slabo razumejo že sam komunizem, kaj šele narod in njegove potrebe. Hrvatski kmečki narod bo znal tudi poskusiti komunistov, da bi ribarili v kalnem, odbili s svojim zdravim pojmovanjem življenja in pravega družabnega reda. Kmet, ki veruje v Boga, se ne more vezati na materialistični nauk brezverskega komunizma. Kmet, ki pozna vrednost zemlje in v njo vloženega truda, pozna tudi vso nemogočnost komunističnih nauk. Seveda se ne more reči, da bi bil današnji družabni red dober. V njem je polno pomanjklivosti in zla, ki ga je treba zdraviti. Toda pot za to zdravljenje ni komunizem, marveč zdrava, na kmetstvo kot sredico naroda naslonjena družba.

Zadovoljni ste le, kadar dobro in poceni kupite!

Radi tega se zgledite pri nakupu blaga za ženske in moške obleke in drugih potrebščin, svilnatih rut in šerp pri

JANKO ČEŠNIK-U

LJUBLJANA, Lingarjeva ulica

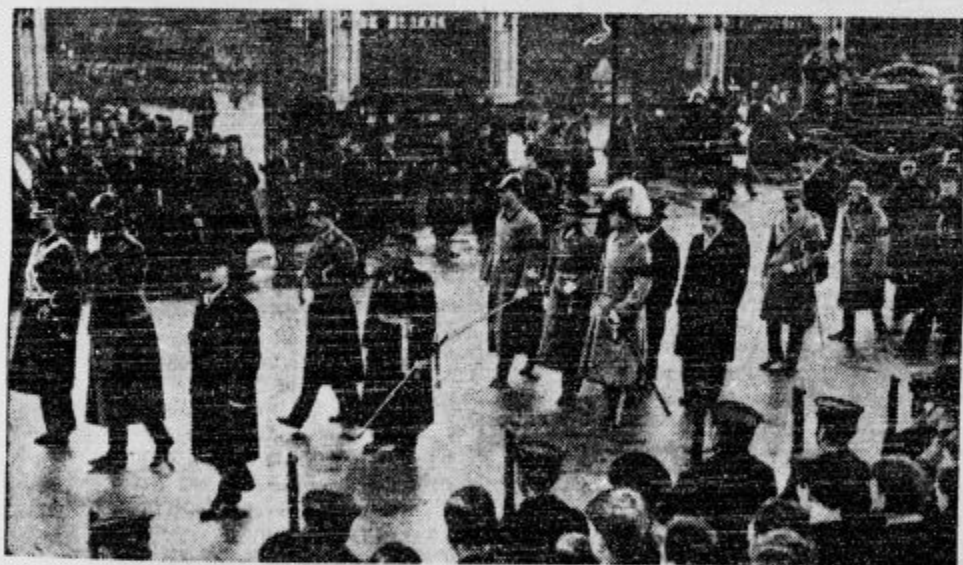
Tam boste dobro in poceno postreženi!

Gotovo s tem ne bomo rešili brezposelnosti, ne bomo utešili gladi predmestij, rešimo pa lahko marsikaj. K tisti skromnosti, k tisti kmetijski preprostosti se moramo vrniti, kot smo jo nekoč imeli, pa smo jo zavrgli. Naj se z modo peča tisti, ki se s čim drugim nima. Življenje se ponavlja, moda tudi. Platnena obleka, moška in ženska, je spet v modi. Le moderni bodimo tukaj, kar se da! Vse pa seveda ne bo šlo z modo, treba se bo marsičemu enostavno odreči. To je pa druga struna, ki včasih nekoliko bolj trdo zapoje, a njena pesem ne bo grenka, če bomo zaigrali sami. Grenkejša bo, če nam jo bo življenje samo zaigralo. Vso smo kakor nekoliko zastrupljeni s tisto življenjsko lagodnostjo. Pa se niti ne zavedamo, da je tu jedro našega tarnanja, naših slabih časov in da moramo pri izboljšavanju začeti prav tukaj, šele potem bodo imele kak smisel razne dobrotne, gospodarske ali kakršnekoli naprave, ki naj bi nam akovale nov čas sreče in blaginje. Skromnost, skromnost. — a zanjo je pač treba biti najprej človek, ki se zave, da samega sebe, ki se zaveda, da mu življenje ne nudi samo pravice, ampak mu daje tudi dolžnosti.

Pogreb angleškega kralja

Pogrebni spreved po londonskih ulicah. 150 mor narjev vozi lafelo, na kateri počiva krsta s kra-
ljevimi truplom.

Kralji gredo za pogrebom. V prvi vrsti od leve Kristijan danski in predsednik francoske republike rakata kralj Leopold belgijski in kralj Boris bolg prestolonaslednik Humbert italijanski, princ rege Adolf na desno korakajo: kralj Karol romunski, kralj Lebrun. — V drugi vrsti od leve na desno korakajo: nt Pavel jugoslovanski in prestolonaslednik Gustav švedski.

Temeljni stebri katoliške akcije

V začetku letošnjega šolskega leta so se zbrali učitelji vseh dunajskih osnovnih šol v cerkvi sv. Štefana, kjer je na njih željo opravil službo kardinal-nadškof dr. Innitzer. Med sv. mašo je imel kardinal na učiteljsko primeren nagovor. Najprej je govornik pohvalil sklep učiteljskega, da novo šolsko leto prične s toplo molitvijo h Bogu. Govorec o nalogah učiteljskega v krščanski državi, je rekel dr. Innitzer tudi sledeče:

Jezus Kristus je največji vzor vsakemu človeku. Ta vzor mora biti vedno pred očmi. Naročajte in čitajte naše katoliške liste: »Slovenca«, »Domoljuba« in »Bogoljuba!«. V vsako katoliško hišo katoliški časopis!

učiteljem naše mladine. Dolžnost učiteljev je, da iz zaupane jim mladine ustvarjajo, vzgajajo in grade nove člane svojega naroda, prizadevajoč si, da napravijo iz njih ljudi, ki bodo kar največ podobni največjemu vzoru Jezusu Kristusu.

Učitelj mladine, nad vse pošten, značajan, poln nesebične ljubezni do svojega naroda, prežet z globoko vero v Boga, v vsakem pogledu neoporočnega življenja, se bo vedno zavedal, da šola ni tovarna, a učenci niso stroji, ki jih tovarna izdeluje. Vsak učenec ima drugačno naravo, drugačne posebnosti in sposobnosti ter drugačno domačo vzgojo. Zato mora učitelj pri vsakem učencu posvetiti posebno skrb njegovemu napredku in pri vsakem gojencu uporabljati poseben način dela. Vendar vse delo učitelja mora biti usmerjeno

Oglas je registr. pod št. 1753 od 17. XII. 1935.

k enemu samemu cilju — k največjemu vzoru, k Jezusu Kristusu.

Sola oblikuje značaje in zato se mora vsak učitelj živeti v dušo vsakega posameznega otroka, ki mu je v šoli zaupan. Vsak učitelj mora biti v prvi vrsti nesebičen. Sebičnost je največja ovira pri vzgoji mladine. Učitelj, poln sebičnosti, ne trpi spoštovanja tretje osebe poleg sebe. Tak učitelj izoblikuje poverjeno mu mladino na temelju lastnega jaza in pozablja, da je naš najvišji vzgojni ideal in cilj — Jezus Kristus.

Samo tisti učitelj je dober vzgojitelj, ki je prežet z duhom največje odgovornosti napram Bogu, napram narodni zajednici, napram staršem zaupane mu mladine in tudi napram sami tej mladini. V katoliški državi bi morali biti učitelji osnovnih šol temeljni stebri veličastne zgradbe Katoliške akcije.

O Habsburžanih zadnje čase mnogo govore. Gotovi ljudje na Dunaju bi jih zopet radi spravili na prestol. Na sliki vidimo zadnjo avstrijsko cesarico Cito in njenega sina Otona, ki ga hočejo spraviti na prestol.

KAJ JE NOVEGA

60 letnica škofa dr. Srebrnič

V nedeljo, na Svečnico, je dopolnil krški škof dr. Srebrnič 60 let svojega življenja. Rojen je bil 2. februarja 1876 v Solkanu pri Gorici. —

Zivljenje škofa dr. Srebrniča je polno dela za Boga in narod. Ko je prišel na otok Krk je bil takorekoč brez mladih duhovnikov. Razen dveh so vsi dušni pastirji njegove male škofije dovršili svoje učenje že pred svetovno vojno. Vendar škof ni obupal. Molil je in zbiral darove ter pošiljal mlade fante v razna semenišča. Od leta 1931 do danes je imel škof Srebrnič že 13 novomašnikov. Dvajset bogoslovcev pa se izpopolnjuje na raznih šolah.

Škof dr. Srebrnič je posvetil vse moči tudi proslavi sv. Evharistije. On je predsednik odbora za evharistične kongrese v naši državi. Švoji duhovščini piše, da ni popoln dušni pastir, ki ne dela na polju katoliške akcije. Po njegovi zaslugi je svoj čas na Krku bujno svetla orlovska organizacija, zdaj pa z brezprimerno požrtovalnostjo ustanavlja v svoji škofiji »Križarje«, ki naj po njegovi zamisli ohrani mladino Bogu in narodu.

Ni še čas, da pišemo o odličnem, velezašlužnem in velevažnem postopanju krškega škofa za časa minulih režimov v naši državi. O tem bo govorila zgodovina. Škof Srebrnič s samo njemu lastno odločnostjo povsod brani resnico, brani svobodo svojega naroda, bole ga krivice, ki jih morajo trpeti njegovi verniki. Vendar on bolečine ne skriva v svojem srcu, ampak junaško bodri svojo čredo in zaklinja prizadete, naj prenehajo delati krivice in popravi, kar so slabega storili. Med drugim je velika njegova borba za pravstvenost v naših obmerskih kopališčih.

Škofu dr. Srebrniču ob šestdesetletnici čestitamo tudi vsi katoliški Slovenci, saj je on poleg vsega drugega, naše slovenske gore list. Čestita mu tudi naše uredništvo in vzklika: Prezvišeni, Bog Vas živi še mnogo let v blagor Cerkve, vere, Hrvatov in Slovencev in vse naše lepe države!

Pred tremi leti

Dne 28. januarja 1936 so potekla tri leta, odkar je na vrata ljubljanskega Marijanišča potkal policijski komisar Matutinovič ter zastavl sedanemu notranjemu inštru g. dr. Korošcu, ki je bil tiste dni ravno v Marijanišču, znano vprašanje, ali je on povzročitelj izjave, o kateri se je tudi toliko govorilo. Ko mu je dr. Korošec odgovoril, da o takih stvareh ne govori niti z drugimi, tem manj z njim, je komisar izjavil, da je vesel tega odgovora, ker mu ni treba ničesar naprej ukrepati. Matutinovič je izročil nato g. dr. Korošcu odlok, v katerem je bilo napisano, da je g. dr. Korošec obsojen na 20 dni zapora in na izgon v Vrnjačko Banjo. G. dr. Korošec bi se moral odpe-

ljudi z brzovlakom ob 8 zvečer. Medtem pa se je za stvar že izvedelo po mestu in na koldvor so začele prihajati trume ljudi, posebno mladine. Iz previdnosti in bojazni obenem so zato visoki gospodje sklenili, naj se brzovlak ustavi v Zalogu in naj g. dr. Korošec vstopi v vlak šele v Zalogu. Ker pa sme strojevodja ustaviti vlak v nepredpisanih postajališčih — in Zalog za brzovlake ni postajališče — le, če dobi nalog od ministrstva, je strojevodja v Ljubljani pred odhodom vlaka izjavil, da vlaka ne bo ustavil. Šele ko je prevzela odgovornost za ustavitev vlaka v Zalogu ljubljanska železniška direkcija in ko se je s strojem peljal eden vodilnih uradnikov železniškega rav-

nateljstva, je strojevodja vlak v Zalogu ustavil. Ko je prišel brzovlak v Zalog, je tam že čakal nanj g. dr. Korošec — seveda v spremstvu komisarja. Bilo je v Zalogu tudi več ministrov prijateljev, med njimi tudi sedanji minister dr. Krek, ki pa so mogli govoriti z njim le v prisotnosti tajnih policistov. Nato je odpeljal vlak proti jugu v internacijo njega, ki danes po treh letih rešuje v enem od najvažnejših ministrstev, kar se rešiti še da.

Cene krznu so poskočile

Dne 27. in 28. januarja se je vršila v Ljubljani licitacija krzna. Kljub temu, da je letošnja mila zima za kakovost krzna nepovoljna, so vendar bile kože primeroma prav dobre, kar je pripisovati snegu, ki je zapadel v decembru. Blaga ni veliko na trgu, saj je lov roparic brez snega težak. Zanimanje za krzno je bilo večje kot lansko leto. Tudi mozemstvo letos še ni prenatrpano z blagom. Na

VINO pristno in poceni dobite pri Centralni vinarni v Ljubljani

licitaciji izdraženo blago je šlo večinoma v Nemčijo, pa tudi v Avstrijo, Italijo, Českoslovaško, Poljsko in Francijo. Cene krznu so napram onim lanskega leta znatno poskočile. Za prvovrstno blago so bile dosežene sledeče cene (v oklepajih so naznačene cene lanske letne licitacije v januarju):

Lisice gorske Din 128—170 (124—150),
lisice poljske Din 122—135 (120)
lisice posebne, komadi Din 200 (180),
kune zlatice Din 690—850 (500—620),
Kune zlatice, posebni komadi Din 900,
kune belice Din 500—600 (450—520),
dihurji Din 80—100 (60—90),
polhi Din 2 (brez zanimanja),
bele podlasice Din 20,
divje mačke Din 70 (brez zanimanja),
vidre Din 300—340 (380),
veverice zimske Din 6 (6.50),
divji zajci zimski Din 7 (3.85),
divji zajci jesenski 1.50 (1.—),
srne Din 10 (10),
jazbeci Din 113—120 (58—61).
Prihodnja dražba bo dne 9. marca 1936.

Planinka zdravilni čaj

napravljen je po starem in preizkušenem predpisu iz najboljših planinskih zdravilnih zelišč.

Gotovo je že mnogim znano, da se morajo človeškemu telesu zlasti spomladi potem naravnega zdravljenja dovajati takšne snovi, ki telo očistijo razpadkov in kri obnovijo.

Da opravite to kri osvežujoče in kri čistilno zdravljenje z najbolj zdravimi, naravnimi sredstvi, pijte kri osvežujoči in kri čistilni Planinka čaj Bahovec, ki je preizkušen za najuspešnejše.

Mnogoletne izkušnje

namreč potrjujejo, da se Planinka čaj radi svoje sestave in radi zdravilnih snovi zelišč z uspehom lahko uporabi pri nastopih boleznih: pri zaprtju, pri slabi prebavi, pri napenjanju telesa v sled črevesnih plinov, pri slabotnem delovanju črevesja, pri boleznih jeter in žolča ter pri žolčnem kamnu, pri hemoroidih, pri tolščici (prekomerni debelosti), pri raznih kožnih boleznih (tvorini, koprivastem opahu, izpuščajih, mozoljih, ogrehih itd.), pri poopnenju žil (arteriosklerozi).

Zahtevajte v apotekah izrecno Planinka čaj Bahovec za 20 Din po paketu, ki vsebuje samo tedaj pravi Planinka čaj, ako je paket zaprt in plombiran ter nosi naslov:

Lekarna Mr. Bahovec, Ljubljana

ki Vam brezplačno pošlje vzorec in poučno knjižico.

R. S. št. 3534, 14.212 od 20. I. 35., 10. VII. 34.

PLANINKA ČAJ

Mami teče iz vrata kri

V Bučji vasi je izvršila posestnica Marija Ostere na grozovit način samomor. Pokojnica je bolehalo že dalje časa na živcih. Zadnje čase je postala čisto zmedena. Domišljala si je, da ima neozdravljivo bolezen v želodcu. Poskušala je vsa mogoča zdravila, ker pa je bila bolezen le v njeni domišljiji, ni vse nič pomagalo ter je bilo teh boleznih čimdalje več. Ze večkrat je dejala, da si bo končala življenje, če ne bo boljše in domači so se resno bali, da bo kaj takega res izvršila ter so na njo posebej pazili. Te dni pa je bil mož z večjimi otroki zaposlen pri živini v hlevu, žena pa je ostala s svojo 4-letno hčerkec sama v sobi. Naenkrat je mali otrok otrok prišel k očetu z glasnim krikom ter povedal, da mami iz vrata strašno teče kri. Mož je prihitel ter našel ženo že v zadnjih zdihljajih. Izrabila je možovo odsotnost, poiskala njegovo britve, ter si prerezala vrat. V nekaj minutah je izdihnila zaradi izkrvavitve. Zaprta moža in pet otrok, starih od 4 do 15 let.

OSEBNE VESTI

d Jubilej zagrebskega nadškofa. Dne 16. februarja vsa zagrebska nadškofija slovesno proslavi dvojni jubilej hrvatskega metropolita in zagrebskega nadškofa dr. Ant. Bauerja: 80 letnico rojstva in 25 letnico škofovanja. Priprave za to proslavo in za veliko akademijo, ki bo v dvorani zagrebskega velesejma, vodi centrala Katoliške akcije, kulturna in narodna društva pa so osnovala meddruštveni odbor, ki se tudi pridno pripravlja, da bi proslava čimbolj slovesna in veličastna.

d Za novega ravnatelja državnih železnic v Ljubljani je imenovan dr. Fatur. Za načelnika splošnega oddelka pri generalni direkciji drž. železnic pa je nameščen dr. Ivan Kavčič.

d 80 letnico svojega življenja je obhajal te dni v Mariboru Jožef Verbajnshek, oče len-davškega kateheta.

d Duhovniški vestnik. Za apostolskega preglednika škofijskih duhovskih in malih semenišč v Jugoslaviji je bil za l. 1936 imenovan od svete stolice monsig. dr. Josip Ujčić, univ. profesor v Ljubljani. — Za dekana sta bila imenovana dek. upravitelja Franc Bratusek, duh. svetnik in župnik v Svetinjah, za dekanijo Vel. Nedelja, in Viktor Lunder, duh. svetovalec in župnik v Kozjem, za dekanijo Kozje. Umeščen je bil Friderik Strnad, provizor v Podčetrtku, kot župnik istotam.

d 25 let že županišuje v Grahovem pri Cerknici dekan g. Wester Alojzij. Na mnoga letal

DOMAČE NOVICE

d Novi banovinski svet se sestane v Ljubljani dne 17. februarja 1936 ob 10 dopoldne. Obravnavali bodo proračun za leto 1936/37.

d Važno za tiste, ki kupujejo stavbne parcele. Mestno poglavarstvo v Ljubljani razglasi: Opetovano se ponavljajo slučajji, da smatrajo kupci vsako kupljeno zemljišče že za gradilišče (stavbni svet). Mestno poglavarstvo opozarja kupce gradilišč v njih lastnem interesu, da nastane gradilišče v smislu gradbenega zakona šele takrat, ko ga občina kot takega proglasi; slednje pa se zgodi praviloma le ob priliki odobrenja parcelacije. Kupec naj zato predvsem zahteva od prodajalca vpogled v pravilno opremljeni in odobreni parcelacijski načrt in parcelacijski odlok, iz katerega razvidi, da-li kupuje res gradilišče ali pa samo navadno zemljišče. Mestno poglavarstvo v ostalem v parcelacijskih odlokih tudi stalno zahteva, da se parcelacijski pogoji od strani prodajalca pokažejo in priobčijo vsakemu kupcu, da slednji točno izve, v koliko in kako kupljeno gradilišče lahko izrabi v gradbene namene.

d V bolnišnicah bo samo tretji razred. Minister za socialno politiko Cvetkovič je s svojim odlokom z dne 31. januarja odredil, da se pričeni s 1. aprilom 1936 v vseh državnih

bolnišnicah, izvzemši bolnišnice za duševne in živčne bolezni, ukineta I. in II. bolniški razred, tako da bo v vseh samo III. razred.

d V kaznišnici v Požarevcu je umrl na dosmrtno ječo obojeni Svetozar Lukič, ki je po 63 dneh stradanja sicer prekinil svojo gladovno stavko, vendar ga zdravniki niso mogli več rešiti.

d Zaradi špijonaže je bil od drž. sodišča za zaščito države v Belgradu obojen na deset let težke ječe avstrijski državljani trgovec Moritz Spitzer iz Gradca.

d 70 milijonov dinarjev je potrebnih za dobro ureditev skoro 100 let starega ljubljanskega glavnega kolodvora po načrtu inž. Stanka Dimnika.

d Založba divjega lovca. Na mariborskem glavnem kolodvoru je te dni stražnik ustavlil neznanega moškega, ki je imel pri sebi lovsko puško. Ko ga je vprašal za orožnim listom, se je izkazalo, da ga mož nima. Zaradi tega je stražnik neznanca napovedal aretacijo in ga odvedel na policijo. Tam so pri preiskavi našli pri možu še dva revolverja in ugotovili, da je aretiranec 52 letni viničar Ferdinand Majcenovič iz Frana, ki so ga že dolgo imeli na sumu kot prebrisanejšega lovškega tat. Majcenoviča so zaprli v policijske zapore. Ko pa je drugo jutro stražnik odprl Majceno-

l., ko ta uredba ugasne. Obenem bodo davčni uradi opozorili davčne obvezance na koristi ki jo imajo od te uredbe in jih bodo pozvali da se je naj kar najbolj poslužijo, ker ta uredba v nobenem primeru ne bo podaljšana. Po preteku meseca februarja, to je po poteku veljave uredbe o teh olajšavah se bo začelo kar najstrožje izterjavanje starih dolgov iz leta 1932, ki bodo do konca februarja ostali še neporavnani.

d Trboveljski rudnik praznuje. Rudar piše: V sredi zime smo, rudarji pa že tri dni tedensko praznujejo. S povešenimi glavami hodijo ostale tri dni na delo, nobenega veselja ni nikoli. Še večje revnice so pa ženske, ki morajo misliti noč in dan, kaj bodo skuha-le. Ko se je v oktobru in novembru nekaj več šihov napravilo, so si rudarji želeli, da bi vsaj tako ostalo pa te sankcije so tudi rudarja udarile, ker smo pred sankcijami tudi v Italijo pošiljali okoli 20 vagonov premo-ga, 17. novembra, malo pred polnočjo, smo naložili zadnjih 15 vagonov. Vse kaže, da bo letošnje leto eno najbolj hudič za naš rudniški kraj.

d Važna pridobitev za mariborske trgovce. Par let so se za mariborski trgovci pote-govali za cenejši tok za razsvetljavo izlozb, pa so naleteli pri prejšnji občinski upravi na

Če rada perem, bi radi vedeli?

Zelo rada. Saj zame pranje ni nikak trud, pa tudi nikaka čarovnija. Malo dobre volje in kos terpentinovnega mila Zlatorog - to je vse, kar potrebujete. Tudi Vi, draga gospa, sezite z zaupanjem po tem milu, saj pere tako hitro, temeljito in prizanesljivo, da Vas kar očara.

Zlatorogovo TERPENTINOVNO MILO

vičeva celico, je na svoje začudenje našel Majcenoviča obojenega na železni peti. Takoj poklicana komisija je ugotovila, da si je Majcenovič ponoči spletel iz cunj, ki jih je imel v čevljih, vrv, ter se nato z njo obesil na pet.

d Redna skupščina Zdravniške zbornice za Slovenijo je bila 2. februarja. Izvolili so tudi nov odbor s predsednikom primarijem dr. Meršolom na čelu.

d Slabo izpričevalo. Samo v Južni Italiji so še vozili po tako slabih cestah, kakor je cesta Ljubljana-Maribor-Št. Ilj, so izjavili udeleženci mednarodne zvezne vožnje iz Palerma v Monte Carlo zastopniku Tujskoprometne zveze v Št. Ilju, predno so zapustili naše ozemlje. Za stanje te glavne mednarodne prometne šile pa tudi za šestletno paševanje bivših režimov - kaj slabo izpričevalo.

d Koncem februarja uredba ugasne. Olajšave za odplačilo starega davčnega blaga se ne bodo več podaljšale. Davčni oddelek finančnega ministarstva je davčnim uradom naročil, da takoj na običajen način v vaseh in občinah opozore davčne obvezance, da se uredbe o izrednem popisu sorazmernega dela še ne zapadlega dolga konec leta 1932 lahko poslužijo samo do konca meseca februarja t.

gluha ušesa. Sedanja pa jim je šla takoj na roko. Mestna podjetja so sklenila, da se da trgovcem možnost preureditve razsvetljave izlozb na poseben števec ter bo oddajala elek-triko za te svrhe s 50-75 odst. popustom.

d V tekstilni industriji v naši državi je zaposlenih okrog 50.000 delavcev.

d Banska uprava bo tudi letos oddajala plemenske mrjase v starosti od 3 do 5 mesecev. Mrjasci bodo kupljeni v priznanih vzre-jališčih. Prošnje z zaveznim pismom morajo biti pri kralj. banški upravi najkasneje do 31. marca t. l. Prošnje, ki bodo prispele poz-neje, ne bo mogoče upoštevati. Prosilcem bo oddajala kralj. banska uprava mrjase po 4 Din za kg žive teže.

d Zgled nacionalnega učitelja. Te dni je umrl v Studencih pri Mariboru tamošnji šol-ski upravitelj Anton Hren. »Jutro« piše o njem, da je bil neumorni nacionalni delavec in navdušen Sokol. Rojen je bil v Kompoljah pri Ribnici in je bil osebno dober človek. Sodeloval je v vseh nacionalnih organizacijah. Bil je član sekcije uprave in glavnega od-bora Jug. učit. združenja. Zavzemal je mesto staroste studentskega Sokola od ustanovitve. Bil je tudi predsednik starokatoliške cerkve-ne občine. Njegovo truplo leži na mrtvašnem

nenormalno razkrajanje in Zapeka, prinenje v črevih premeha po uporabi naravne Franz-Josefove grenke vode.

FRANZ JOSEF. 400. pol. in nar. zdr. S-br. 16484. 88. V. 88.

odru v studeniškem sokolskem domu. Truplo pekoinikovo prepeljalo v avstrijski Gradec v tamošnji krematorij (peč za sežiganje mrličev).

d Za 3 milijone 300 tisoč duš se je pomnožilo prebivalstvo Jugoslavije od nastanka naše države do danes.

d Na smrtni postelji se je poročil pilot Ivan Lisiak iz Slivnice pri Celju. Bil je zaročen, a se je pred kratkim hudo ponesrežil. Ko je v splitski bolnišnici spoznal, da bo podlegel, je poklical nevesto in se poročil. Kmalu po poroki je umrl.

d 15 milijonov dinarjev za razne sodne takse so plačali pravdarji in druge stranke lansko leto pri sodiščih v Sloveniji.

d Nekateri mesarji so zadnje dni podražili meso, češ da je cena kož zelo padla. Za koliko pa je sedaj usnje ceneje?

d 3000 delavcev gradi progo Bilečce—Nikiš. Progo gradi država v lastni režiiji in bo stala 68 milijonov dinarjev. Se v Sloveniji se spomnite s kakšnim večjim javnim delom.

d Umora v Dobrovicah v Beli krajini osumljeni železniški čuvaj Anton Pavčič je bil te dni pred novomeškim sodiščem oproščen, ker ni bilo za dotično dejanje nikakih dokazov.

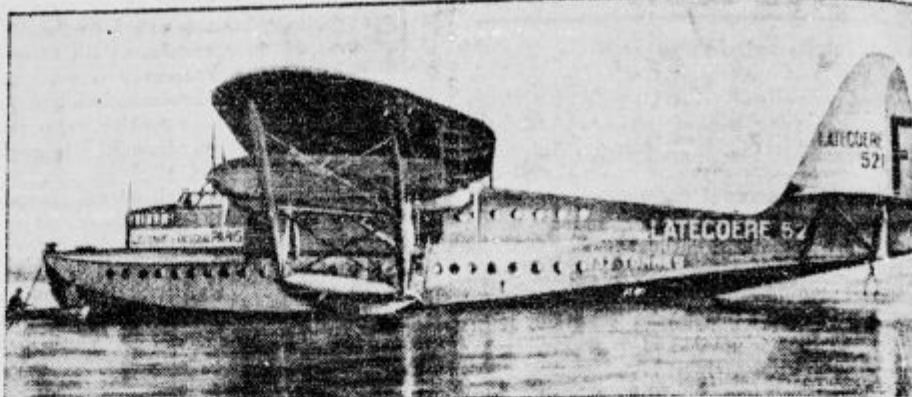
d Dobro gospodarite le tedaj, če ne kupujete samo poceni, ampak tudi dobro blago. Eno kot drugo Vam je sedaj omogočeno pri novoustanovljeni tvrdki Drago Stemberger »Pri Bacu«, Ljubljana — Pred škofijo. Samo enkrat se prepričajte z nakupom, pa boste potem vedno kupovali pri tej tvrdki.

IZ DOMAČE POLITIKE

d Tajništvo Jug. rad. stranke v Ljubljani sprejema stranke samo v dopoldanskih urah in sicer od 8—12.

d Pri občinskih volitvah v Lanjencih blizu Bosanske Gradiške je zmagala JRZ z 618 glasovi. Opozicija je odnesla 588 glasov.

d Pri občinskih volitvah v Mošnjah je bilo 584 volilnih upravičencev. Glasovalo je 480 volivcev. Lista naše Jugoslov. radikalne

Najnovejši tip angleškega bojnega letala. Boj ve. nad koga bodo Angleži — liče — tega tipa najprej poslali.

Predsednik nove francoske vlade Sarraut — gospod v sredi z očali — pripoveduje časnikarjem delovni program svoje vlade.

zajednice je dobila 298 glasov in 16 odbornikov, združeni nasprotniki pa 182 glasov in dva odbornika.

d Razrešena sta občinska odbora v Križevcih pri Ljutomeru in na Vačah pri Litiji.

d Razrešen je občinski odbor v Dobrovi pri Celju zaradi ugotovljenih nerednosti.

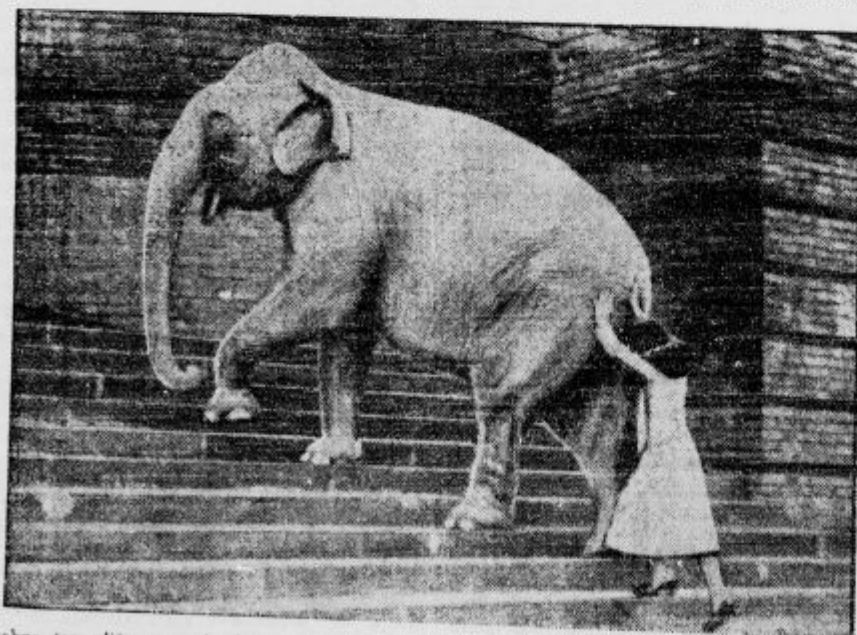
d Novi mestni svet v Dubrovniku z županom dr. Bracanovićem na čelu je imenoval notranji minister.

d Novi občinski odborniki v Belgradu. Notranji minister dr. Ant. Korošec je s svojim današnjim odlokom razrešil dolžnosti 20 občinskih odbornikov belgrajske občine. Na njihova mesta, kakor tudi na že prej prazna mesta, je postavljenih novih 24 odbornikov.

d Odstopil je občinski odbor Soštanj-okolica. Zelo pametno. Ni pa s tem še ugasnila njegova odgovornost za morebitna zla dejanja.

d Volitve obratnih zaupnikov v Tržiču so končane. V papirnici je bila vložena samo lista JSZ, vršile so se volitve po krajšem postopku in izvoljeni so bili 4 zastopniki kršćanskega prepričanja. V »Peko« je bila vložena lista JSZ in socialistov. Narodni socialisti niso postavili svoje liste in so pri volitvah svojo modro barvo kar prelili v rdečo. Kljub temu je dobila lista JSZ 4 zaupnike in socialisti 2. V predilnici so bile pa postavljene tri liste. Dobila je JSZ 260 glasov in 6 zaupnikov, narodni socialisti 61 glasov in 1 zaupnika, socialisti pa 437 glasov in 9 zaupnikov. Če primerjamo lanske volitve, vidimo, da so na številu glasov najbolj padli v predilnici socialisti.

d Odposlanci izveparlamentarne opozicije so se sestali 30. januarja v stanovanju dr. Mačka v Zagrebu. Pretresli so vsa važna vprašanja. O razgovorih bodo obvestili v Belgradu Ljubo Davidovića in Joco Jovanovića, nakar se bodo odposlanci srbske izven-

Drebn gospodična poganja slona velikana po stopnicah navzgor. Gre počasi, pa vendar gre. In kako je ubogljiv! Kaj bi bilo, če bi se slon naveličal in vzel za stol — gospodičino glavo!

parlamentarne opozicije vrnili v Zagreb k nadaljnjim razgovorom.

d Ni vsak dovolj dober. »Jugoslovenska pošta« (Sarajevo) piše, da je odbor sokolske župe na izredni seji soglasno izključil iz Sokola kraljevine Jugoslavije bivšega bana primorske banovine in dolgoletnega predsednika Jadranske straže dr. Ivo Tartaglia. Izključitev so utemeljevali s tem, da društveno delovanje dr. Tartaglia nasprotuje sokolskim načelom.

d Vsa vojaška pojasnila v katerikoli zadevi dobite proti malenkostnemu plačilu pri Per Francu, kapetan v p., Ljubljana, Maistrova ulica 14. Priložili znamko za odgovor za 3 Din.

d Zopet na svobodi. Z odlokom notranjega ministrstva je bil puščen iz internacije g. Šerif Kosmič, dolgoletni sodelavec pokojnega St. Radiča. Prejšnji režimi so ga internirali v vas Volari (okraj Jajce), kjer je moral prebiti polnih pet let. Dr. Drag. Jelič pa je bil z odlokom notranjega ministrstva izpuščen iz internacije oz. bolnišnice v Vrnjački banji, kamor je bil kot interniranec poslan zaradi zdravljenja.

d Več kot pol leta so jih pustili na stenah. Skoro po vseh državnih uradih drinske banovine, od uradov k. banske uprave pa do zadnje policijske stražnice, so do zadnjega časa visele velike slike bivšega bana in notranjega ministra Velje Popovića, velikega Jevtičevega zaveznika. Zdavnaj se je že poslovilo od vseh častnih služb in vplivnih mest, slike so pa le še visele in plašile zbegane uradnike. Merodajni »činitelji« so bili namreč trdno prepričani, da bo ta vlada samo še ta mesec na krmilu in so jih več kot pol leta pustili po stenah. Sedaj so pa izprevideli, da bo le treba s časom naprej in so jih odstranili s širokimi okvirji vred. Pravijo, da jih je kar cele vozé.

d Najprej volitve. Po sestanku voditeljev srbske demokratske in zemljoradniške stranke sta odpotovala v Zagreb dr. Gavrilović in dr. Vlačić, da dosežeta sporazum z dr. Mačkom. Istočasno pa poudarjajo nekateri zagrebški listi, da so najprej potrebne svobodne volitve, ker šele potem bi se vedelo, kdo je upravičen pogajati se v imenu srbskega naroda.

NESREČE

d Gorelo je v podstrešju Mahrove hiše na ljubljanskem Kerkovem trgu. Škode je okrog 60.000 Din. Gasilci so nevarnost večjega požara hitro odstranili.

d Pet kmetij je zopet uničil požar v Levičju pri Slovenski Bistrici: Černejskovo, Sticlovu, Gašparičevo, Stuparjevo in Trunkovo.

d Gospodarsko podopje je uničil požar posestniku Ivanu Peterci v Dravljah pri Ljubljani.

d 13 požarov je že bilo letošnje leto v Šibeniku.

d Z vrelim mlekom se je počil po telesa dvehletni Leopold Johan iz Javorja pri Slivnici v celjskem okraju. Fantek je podlegel poškodbam.

d Ko so doma spravili iz krušne peči kupček pepela, se je dvehletni Grabnerjev Joško iz St. Vida pri Stični približeval do žareče gomile ter se prevrnil v pepel. — Mali Milko Oražem, sin železniškega delavca iz Črnuča, pa se je polil z vročo kavo ter si poparil noge. — Azirovič Imar, redov mitralje-

ske čete 39. pp. v Celju, star 23 let, je 27. januarja padel z voza med konja in se močno poškodoval po glavi in levi nogi. — Ko je šel 14 letni pos. sin Zupšek Janex iz St. Ruperta nad Laškimi iz šole domov, mu je neki učenec vrغل kamen v desno oko. — Tomincina Matveža, 67 letnega dninarja iz Žalca, je 27. januarja pri delu zabodel bik in ga poškodoval po spodnjem delu telesa.

d Vrela voda je udarila čez posodo. V celjski kemični tovarni se je zgodila huda nesreča, katere žrtev so postali delavci: Tratnik Alojzij, 31 let star, doma iz Zagrada; Košir Martin, star 42 let, doma iz Dobrove, in Podlesnik Karel, star 50 let, doma z Dečkove ceste. Imenovani so v omenjenem času zlivali baker v vodo, voda, ki je bila vrela, je udarila čez posodo in so se vsi trije opekli po obeh nogah.

d Skala se mu je zavalila na trebuh. V Lipalci pri Horjulu so cestar in trije delavci kopali gramoz. Naenkrat se je utrgala plast kamena in se zavalila navzdol. Drugi so se srečno rešili, Gabrovska Andreja je pa en kamen spodbil, da je padel in tisti hip se mu zavalila težka skala na trebuh ter ga tako hudo poškodovala, da je čez eno uro umrl.

d Zopet nesreča v rudniku. Pred dvema dnevoma se je v rudniku Bokovičju pri Konjicu dogodila težka rudniška nesreča. Na rudarje, ki so bili v rovu na delu, se je zrušila ogromna stena in jih pokopala pod seboj. Zaradi hitre pomoči, ki so jo uvedle rudniške oblasti, so mogli rešiti večino delavcev, vendar je nesreča zahtevala kljub temu dve smrti, en rudar pa je težko ranjen.

d Vojaška patrona se je razletela. V Veliki Poljani je našel 14 letni Matjažek Turner staro nabito vojaško patrono. Radovednost ga je gnala, da je skušal prodreti v skrivnosti patrone ter je z nožem konico poskušal izluščiti vžigalno kapico. Delal je to v hiši v kotu za mizo. Naenkrat se je razlegel pok in že je Matjažek presunljivo zavpil na pomoč. Levà dlan mu je bila vsa razcefrana in trije prsti odtrgani, z obraza mu je lila kri iz nešteti ran, ki so jih povzročili medeni drobci patronskega plašča, na trebuhu pa je imel strahovito rano. Krogla iz patrone mu je raztrgala drobce. Umirajočega so ga prepeljali v bolnišnico, kjer mu niso več mogli pomagati.

Vsi, ki mnogo jedo in stalno sede in trpe vsled tega prav pogosto na trdi stoli, naj pijejo vsak dan čašo naravne

Franz-Josefove

grenke vode, ki se mora popri sedetih. Davno preizkušena Franz-Josefova voda se odlikuje po svojem sigurnem učinku in prijetni porabi in se

Ogl. reg. S. br. 3074/35

Vlažno — hladno, tedaj

NIVEA-CREME

Znano je, da postane rdeča in razpokana koža z rednim negovanjem z NIVEA zopet mehka in nežna. Zato je bolje preprečiti nego letiti.

Zavarujte zato pravočasno svojo kožo in jo dvakrat na dan natrižite z NIVEA.

NIVEA napravi Vaso kožo odporno in ohrani Vaso poit. NIVEA se ne da nadomestiti, kajti samo NIVEA vsebuje EUCERIT, na čemur temelji njen edinstveni učinek.

ALI STE ŽE PLAČALI NAROČNINO ZA DOMOLJUBA?

d Na odperti nož je padel. Smrtno se je ponesrečil 47 letni viničar Ivan Zajšek z Majškega vrha pri Ptujju. Zajšek je v veseljem razpoloženju z odprtim nožem v roki hodil ponoči po vinogradih in pri tem zašel v globok kolovoz, kjer je padel na odperti nož. Rezilo mu je šlo med rebra globoko v prsi, kar je povzročilo smrt.

d Pred zidanico so našli umorjenega. V Mevojnica, kake pol ure od Zabukovice, pri Celju, je stanoval v svoji zidnici v vinogradu prevžitkar 75 letni Avgust Golavšek. Te dni je javil njegov sin orožništvu, da so našli jutraj očeta pred zidanico umorjenega. Obe roki je imel zvezani z žico na hrstu, zamašena usta in prebito glavo. Po vseh okoliščinah sodeč gre za roparski umor, vendar podrobnosti še niso znane.

d Krava je z rogom razparala trebuh 28 letni viničarki Mariji Potočnik v Radizelu pri Mariboru.

d Pri sekanju drv je priletelo tnalo v glavo 36 letnemu delavcu Jožetu Vrhovniku v Ribnici na Pohorju. Je poškodbi podlegel.

d Nož in njegove zle posledice. Mali kazenski senat v Ljubljani je včeraj obsodil 22-letnega delavca Ivana Ofacija na eno leto strogega zapora zaradi zločina hude telesne poškodbe, ker je 2. novembra lani v Novih Jaršah z nožem večkrat sunil Avgusta Rozmana in so bile poškodbe smrtno nevarne.

d Razne nezgode. V Veliki Dobravi pri Stični se je ponesrečil 68 letni posestnik Franc Skufca. Ko je podiral v gozdu drevesa, je padla nanj težka bukev ter mu zlomila levo nogo. — 53 letna poljska dninarica Marija Lah je doma v Malem Mengšu padla pred hišo takó nesrečno, da si je zlomila levo nogo. — Na državni meji pod Snežnikom je straža obstrelila v levo stran telesa 20 letnega posestnikovega sina Jožeta Trudna iz Podcerkve pri Starem trgu. — V Cerknici je cirkularka med delom odtrgala nekaj prstov na levi roki 16 letnemu mizarskemu vajencu Jožetu Beletu.

k Jugoslovenska knjigarna v Ljubljani je izdala ponatis Stanko Premrljeve I. zbirke mašnih pesni z novim darovanjskim besedilom in sicer za mešani zbor. Napevi niso težki in kompozicije vse tako lepe, da ne vemo, kateri bi dali prednost. Cerkveni zbori, ki jim je za resne cerkvene, pri tem vendar ljudsko žuteče napeve, bodo takoj naročili zbirko, saj slane partitura samo 16 dinarjev, glasovi pa so po 5 Din

NOVI GROBOVI

d Umrli je v Vel. Račni, župnija Kopanj, po dolgi in zelo mučni bolezni Uršula Zajec roj. Prme, v starosti 75 let. Pokojna je bila dobra mati 12 otrokom in je bilo vse njeno življenje poslano s trpljenjem. Odlikovala se je posebno v ljubezni do revežev. Vsakdo je dobil prenočišče pod gostoljubno streho. Bog ji bodi obilen plačnik! Njeni duši večni mir in pokoj!

d Naj misli, kdor slepoto ljubi sveta... V Mostah je umrl Komidar, posestnik in gostilničar. — V Mariboru je izdihnil Josip Volavšek, sodni uradnik v p. — V Zeltwegu v Avstriji je odšla v večnost Marija Pirc roj. Veranič, vdova po nadučitelju. — V bolnišnici v Zagrebu je zapustil solzno dolino senator in veleindustrialec iz Siska Peter Teslić. — V Šmarju pri Jelsah so položili y grob 85-letnega trgovca Ivana Löschnigga. — V Mariboru je umrla zasebnica Marija Marini. — V Gabrijelah je Bog poklical k Sebi Jožico Simonič. — V Begunjah pri Cerknici so djali v grob 25-letnega Stanka Medena. — V Ljubljani so umrli: krojaški mojster Caserman, železniški upokojenec Franc Theuersehuh, soproga gimn. ravnatelja v pok. Justina Požar roj. Tome, vdova sprevednika Ka-

Ob Strossmayerjevem dnevu

Dne 4. februarja slave vsako leto po vsej Jugoslaviji dan škofa J. J. Strossmayerja. Po vseh solah in v mnogih društvi govori o njem govore, v katerih pokojnega velikega škofa neredko kažejo, če ne kot nasprotnika katoliške vere, pa vsaj kot nekega puntarja pri katoliški Cerkvi, oziroma njenemu vrhovnemu poglavarju, papežu. Vsi taki in podobni zelo malo poznajo resnično škofovo duhovno življenje, njegova prava načela in idealne težnje. Vse dosedanje znanstveno delo jasno dokazuje le zmoto gotovih liberalnih krogov, ki zlorabljajo velikega pokojnika v svoje grde protikatoliške namene.

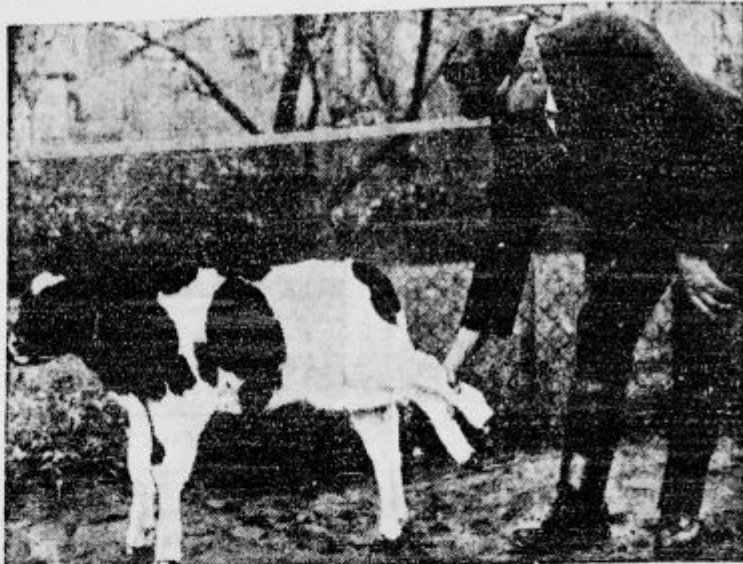
Zagrebski vseučiliški profesor dr. Ferdo Šilić, ki se ga ne more sumiti klerikalizma, saj je menda celo član frimasonske lože, piše,

tarina Dittmann, stavec v p. Maks Repše, trgovci Anton Stacul in 84-letni železniški kurjač v p. Jurij Jezeršek. Naj počivajo v miru!

da je bil Strossmayer vedno in povsod pravi sin Cerkve in katoliški škof, poln navdušenja in ljubezni do katoliške Cerkve in papeža. Znaa je Strossmayerjeva izjava: »Usahne naj mi jezik in se posuši, ako kdaj izrečem besedo, ki bi okrnila pravice sv. stolice in omrtve naj mi obe roki, ako kaj takega sploh kdaj mislim.«

Kakor Strossmayerjevo versko prepričanje, grdo izrabljajo neprijatelji katolištva in slovenstva tudi njegovo nacionalno mišljenje in politično gledanje, pozabljač, da so bile v Strossmayerjevi dobi na Hrvaškem povsem drugačne prilike kot so danes.

Naj bo Strossmayerjevo načelo »Vse za vero in domovino« temelj boljše bodočnosti tudi za naš slovenski narod!

Takle je telček s petimi nogami, ki ga je nedavno vrgla krava nekega nemškega kmeta.

G. Janezu v slovo

Prav v dno duše nas je farane Kosta-njevice zbolela vest: g. Janez Hladnik se je odločil, da gre med naše ljudi v Argentino. Vse naše prošnje, vsa naša rotnja, vse je bilo zaman; klic božji je bil močnejši. Sedaj šele, ko je njegovo slovo tako blizu, spoznavamo, kaj nam je bil g. Hladnik in kaj nam je vse ustvaril njegov nesebični organizatorični duh, ki ni poznal sebe, ki ni iskal priznanja in zahvale, ki pa se ni bal tudi žrtve in bojeve. Človek in duhovnik sta bila v njem tako lepo spojena, da ga je bila popolnost v človeku in duhovniku: obema je bilo kraljestvo božje smerica za vse delo: pred oltarjem, pri Prosvetnem društvu, pri sestanku fantov in deklet. Vedrost in zavest ter resnost poklica je kar žarela že iz njegovega obličja. Njegova preprosta, pa tembolj prepričljiva, z verskimi resnicami okrepljena beseda, je prniknila v srca poslušalcev in rodila sadove, ki jih bomo znali ceniti prav šele po njegovem odhodu. Bil nam je misijonar. Kot načelen mož je z veliko bojevitostjo čuval in branil krščanska in slovenska načela in ni popustil niti v času persekucij slovenstva in njegovih zagovornikov. Tudi on je moral na mučeniško pot za svoja načela. Naj mu bo v tolažbo zavest, da je tudi njegovo mučeništvo rodilo zdrave sadove in da so njegovi sovražniki danes osramočeni in ponižani. — Gospodu Janezu želimo pri njegovem težkem delu obilo uspehov. V tujino ga spremljajo tudi tople želje naših naročnikov, saj zadnja leta skoro ni bilo številke »Domoljuba«, v kateri bi se on ne bil oglasil. Včasih je pisal v »Belokranjskem koticu«, potem je krošnjal novice v »Zagrebski torbi«, nazadnje pa nam je odkrival zanimivosti iz »dolenjskih Benetk«. — Gospod Janez, hvala Vam in Bog naj vodi Vaša pota!

Napredovanje. A. vpraša čevljarskega vajenca, če bo kmalu postal pomočnik. Vajenec: »Tako daleč pa še nisem napredoval; pač pa smem že najmlajšega vajenca namlatiti in nabiti.«

Različni okusi. Prosjak stoji pred žganjarno in modruje: »Danes si pa moram privoščiti šilce, ta grankega! da si vsaj malo osladim bridko življenje.«

Dober mož. »Kaj pa, če bi meni na ljubo opustil tobak?« — No pa bom, tebi na ljubo. Odslej bom kadil samo sebi na ljubo.«

V Planini pri Račku povzročajo dolgotrajna deževja leto za letom velike, par mesecev trajajoče poplave, ki zalijejo celo dolino in delajo veliko škodo travnikom, polju in poslopjem.

RAZGLED PO SVETU

Abesinsko-italijanska vojna

Silno krvava je bila bitka na severnem bojišču pri Makali. Tako Italijani kot Abesinci poročajo o zmagi, vendar je gotovo, da se Italijanom ni posrečilo prinesiti obkoljeni pozadki v Makali pomoč. Kako strašno je bilo klanje, se vidi tudi iz italijanskega poročila, ki priznava, da je padlo samo italijanskih oficirjev več kot petdeset. Italijanske žrtve morajo biti zelo velike, ker bi drugače ne poslali iz Italije zopet 18.000 novih vojakov v Afriko. Da Italijanom na severu trda prede, je dokaz tudi to, da je italijansko poveljstvo skupini tujih poročevalcev najprej dovolilo, da obiščejo severno bojišče, po bitki pri Makali pa dovoljenje preklicalo, ker bi poročevalci najbrže preveč videli.

Na severni fronti so začeli Abesinci z napadi v malih četah. Noč in dan vznemirjajo Italijane in jim ne dajo počitka. Tako bojevanje se naziva gverilska vojna in so z njo Abesinci dosegli že mnogo uspehov.

Na južni fronti Graziani z lahkoto prodira dalje, saj se mu nihče ne zoperstavlja. Njegove čete so po italijanskih poročilih prišle že več kot 400 km severno od mesta Dolo. General Graziani je prestavil svoj glavni štab iz Dolo v Negeli.

V nasprotju z italijanskimi poročili pa javljajo Abesinci veliko zmago na severni fronti. Ras Sejum in ras Kasa sta z močnimi vojaškimi silami popolnoma uničila divizijo generala Diamandija in takozvano divizijo 28. oktobra, ki se je pred kratkim zelo izkazala v obrambi nekega sedla in ki je šel itali-

janske vlade Mussolini zato poslal tudi brzogajne čestitke. Obe diviziji sta razbiti in sta se morali v naglici umakniti daleč v ozadje. V teh krvavih bitkah je padlo 3000 Italijanov, okoli 4000 pa je ranjenih in mnogo od njih je ostalo na bojišču. Tudi vojni plen je zelo velik. Abesinci so zaplenili 30 poljskih topov, 175 strojne, 2653 pušk, 18 tankov in ogromno množino municije ter mnogo hrane. Abesinske izgube znašajo 1200 mrtvih, medtem ko se za ranjence nič ne omenja. Najhujša bitka se je vodila tedaj, ko so Abesinci naskočili

tri italijanske utrdbe. Tu so Abesinci z nožem v roki pristili sovražnika, da se umakne iz utrdbe in ga pregnali daleč nazaj. V teh borbah so se zlasti izkazali abesinski strelec in pa oddelki, ki so upravljali s strojnimi, zakaj skoraj nobena krogla ni padla zastonj.

Z južnega bojišča prihajajo vesti, da italijansko letalstvo neprestano bombardira. Eskadra za eskadro se dviga v zrak in ruši abesinske vasi in mesta v ozadju ter prinaša smrt civilnemu prebivalstvu. O sami borbi v okolici mesta Negeli pa se trdi, da je četam dedžasa Makonena uspelo ustaviti napredovanje italijanske armade proti mestu Vadavi.

Nekatera poročila hočejo vedeti, da se Grazianijeva armada na južni fronti že umika. Bilo kakor bilo, eno je gotovo: Zmagoslavno trobentanje o velikem Grazianovem uspehu, je prenehalo tudi v italijanskih listih.

Kaj zahtevajo Slovaki od Čehov

Voditelj Slovakov prelat Hlinka je stavil ministrskemu predsedniku Hodži za sodelovanje Slovakov v vladi sledeče pogoje:

1. Ustanovitev posebnega ministrstva za Slovaško. Če pa to ni mogoče, se morajo v vsakem ministrstvu ustanoviti posebni odseki

BANKA BARUCH

11, Rue Aubert, Paris (9^e)

Odpremija denar v Jugoslavijo na hitreje in po najboljšem dnevnem kursu.

Vrši vse bančne posle najkulantneje

Poštni uradi v Belgiji, Franciji, Holandiji in Luksemburgu sprejemajo plačila na naše čekovne račune. BELGIJA: No 2064-64 Bruxelles. FRANCIJA: No 1117-94 Paris. HOLANDIJA: No 1158-66 Rotterdam. LUKSEMBURG: No 1007 Luxembourg.

Na zahtevo pošljemo brezplačno naš ček. Nakaznice

za Slovaško. 2. Sprememba zakona o prenosu državnih uprav v toliko, da dobi slovaški deželni odbor pravico, da sam sprejema zakone o gotovih gospodarskih, kulturnih in socialnih vprašanjih. 3. Pravice slovaškega deželnega predsednika se razširijo tako, da bo imenovanje, napredovanje in prestavljanje uradništva na Slovaškem mogoče le z njegovim pristankom. 4. V državnem proračunu mora dobiti Slovaška sorazmerno pravično udeležbo po odstotkih prebivalstva. 5. Državni uradniki delujoči na Slovaškem dobijo svoj posebni uradniški seznam. 6. Državne dobave se morajo sorazmerno pravično raztegniti tudi na Slovaško. 7. Država mora izvesti na Slovaškem večja javna dela, predvsem zgradba novih železnic in izboljšanja poljedelstva z razsuševanjem močvirij, zavarovanjem potokov.

Mlin v Pečeh

Spisal Gustav Strniša.

Nadaljevanje

Običke se je in zamišljena zadrževala, nakar se je opravičila in šla k sinu-gospodaru. Če ga je našla samega, mu je zaupala, da je Torka spel rogovičar okoli mlina, jo plašila in ji nagajala ter nagajala naposled nad njo silno Moro, ki jo je tlačila in trpinčila.

Pečovski je samo resno kimal, nikoli ji ni ugovarjal, niti se z njo prekal, in bila je zadovoljna, ker je bila prepričana, da ji sin verjame.

II.

Pečovska babica ni nikoli mogla pozabiti svoje devdesetletne lašče, ki je umrla v Pečeh. Tudi ona je bila vsa oživljena, v prirodo skrivnostno nezaupljiva — toda dobra in blaga duša.

Ko je bila babica še mlada, ji je starica večkrat pripovedovala o tujnih močeh, ki tod vladajo in o prvem mlinarju, ki je postavil pred stoležji svoj prvi mlin v Pečeh, ko je bilo mesto še leseno, obdano z visokim obzidjem:

»Duhovi pečin so mlinarju nagajali, ker jih je zmojal v njih samoli in miru. Upirali so se njegovemu počelju, kar je podnevi sezidal, so mu ponoči porušili. Toda vztrajal je, ni se dal preplašiti, poklical je duhovna, ki je poslopje blagoslovil, se preden je bilo dodelano. Duhovi so razgrajali še nadalje okoli mlina, a dotaknil se ga ni nihče več.

Podjetni mlinar si je postavil lesen jez, ki ga je odnesla voda, ko je pridivala prva nevihta. Zgradil je kamenitega, ki je krepko ključoval viharjem, da so se valovi zaman zalefali vanj.

Mož je zmagal in ostel. Ko je menil, da je vse dobljeno, so se oglašali mestioni, ki ga niso marali, ker so bili pre-

pričani, da je čarodej, ker se je naselil v samini mrkega prepada.

Sele polagoma jih je uveril, da je pošten mlinar, ki melje ljudem žito, da si služi svoj kruh.

Mlin je kmalu zaslovel in mlinar je jel bogatej.

Imel je mladega pomočnika Tadeja, krepkega fanta, ki je vedno lažil za mestjankami. Vtpepel si je bil v glavo, da mora dobiti mestno dekle za ženo. Bil je velik, močan, širokopleč fant z majhno otroško glavo in smehljajočimi se rjavimi očmi, njegov zardeli obraz je bil brez pravega izraza kakor obraz dečeta.

Tadej je bil ves zagledan v lesene hiše, v obzidje in v romantiko malega mesta, ki ga je silno privlačevala, čeprav je bil le pristi kmet.

In potem je srečal mestno krasotico Brigito in se zaljubil vanjo. Le trikrat jo je videl, pa jo je že drzno ustavil na ulici in ji pričel zahtevati svojo ljubezen.

Mladenka ga je začudeno pogledala, se mu zaničljivo zasmejala in pobegnila.

Tadej se ni dal ugnati v kozji rog. Kadar je bil prost, jo je mahal v Mesto in stikal za svojo krasotico, ki se ga je zdaj bala in se ga ogibala. Mestni fantje so zvedeli in ga nekega večera napadli na ulici. Ni se zbal. Ker ni imel orožja, je skočil na stran, si strgal z ramen ognjeni suknič in jel z njim udrihati po dečkih, kakor po nadležnih muhah. Odpodil jih je. Le dva sta se divje zakadila vanj, pa jima je dal popra, da sta takoj obžalovala svoje počelje, saj je vsak izmed njih dobil tak sunk s pesljo v prsi, da je kar odletel.

Tadej se je spet mirno ognil in šel dalje, kakor bi se ne bilo nič zgodilo.

Odslej so bili mestni mladeniči njegovi največji sovražniki, ki so se zakleli, da se bodo znošili nad njim.

Pričeli so ga črniti pri Brigiti, da je slabšč, ki se vsakega boji in da so ga premlatili kakor snop slame.

Dekle, ki se sploh ni brigalo zanj, jim je vse verjelo in se je še sama norčevala z njega.

Tadej je zvedel, stikal pesi in klel. Hotel je govoriti z mladenko. Stikal je za njo po mestu in jo dobil, ko je govorila z drugim. To ga je razburi, da je šel v krčmo, kjer je pil do nezvesti in je prikolovratil ves nesrečen v Peči.

Ko je bil nekega večera spel v mestu, je prav tedaj nekdo zažgal hišo staršev njegove izvoljenke, morda še kak razbrzdani fantan sam. Takoj so vsi obdolžili Tadeja, češ, da se je hotel nad Brigito maščevati. Spazili so ga namreč v mestu in že so ga pričeli iskati in ga loviti.

Ogenj se je hitro razširil.

»Naj zgori tudi požigalec!« so kričali pobalini, ko so ga našli. Mlinar je stal med njimi sredi trga ves krvav in ponosno je zrl smrti v obraz. Tedaj je zagledal Brigito in zakričal:

»Verujmi, da sem nedolžen!«

Zasmejala se je:

»Mar mi tak junak, ki ga lahko vsak pretepel!«

Mlinar je zarulil kakor zver, zasukal se je, da so fantje okoli njega popadali na tla, zamahnil je divje z rokama in pograbil debel kol, ki ga je iztrgal bližnjemu iz rok. In zamahnil je okoli sebe strahotno rjoveč ter se zagnal proti svoji izvoljenki, ki ga je zdaj začudeno gledala, saj ni mogla razumeti njegove sile in moči. In stopal je med gručo divje mahajoč okoli sebe, da se mu nihče ni upal približati se.

Dospel je do stopnice, kjer je stala ona. Zlostno jo je pogledal in še enkrat kričnil:

»Nedolžen sem! Nekdo drugi je zažgal, pa dolže mene!«

Tedaj ga je nekdo zgrabil zadaj, dva sta mu skočila na ramo, hrbet se mu je usločil in se nekoliko zazibal. Mladenč je spet zamahnil, stresel je oba napadalca raz sebe, da sta odletela na cesto.

Potem se je pognal krepko mahajoč okoli sebe, proti blancu vodečem v Peči. Nekdo je vrget za njim kol in mu spodbil noge. Telebnil je

8. Država mora slovaška kopališča in letovišča kakor tudi slovaška podjetja in slovaško industrijo podpirati. 9. Slovaški mora biti zajamčena sorazmerno pravična udeležba pri brezposelnih podporah. Brezposelne podpore morajo na Slovaškem dobivati tudi neorganizirani poljski delavci. 10. Vse državne urade, gospodarske in socialne ustanove je treba depolitizirati. 11. Država mora pomagati pri razdolžitvi slovaškega kmeta. 12. Država naj zgradi večjo cestno mrežo po Slovaškem in naj prevzame v svoje breme vzdrževanje nedržavnih potov. 13. Država mora dati večje podpore za zgradbo šol, vstevši tudi cerkvene šole. — Kakor se vidi, gre boj Slovakov v bistvu za tem, da si pribore v ustavi zajamčeno — enakopravnost. Povsod enaka muzika!

Izorstna žetev v Rusiji

Leta 1935. je pridelala Rusija 5,5 milijardo pudov (ali 8,8 milijonov vagonov po 10 ton) žita. V primeri z letom 1934. se je letošnja žetev zelo dvignila, predvno pa presega za 1 milijardo pudov ali 16 kilogramov. Pridetek bombaža je znašal lani 33,5 milijarde pudov ali za 10 milijard pudov več ko v letu 1934. Sladkorne repe je pridelala lani Rusija 140 milijonov stotov, to je za 50 milijonov stotov več ko v letu 1934.

Za udobno in veselo življenje

Ruski samodržec Stalin je za letos izdal načelo »Za udobno in veselo življenje«. Ne mine dan, da ne bi ruski listi knjige ali slike napovedovale pričetek zlatega socialističnega veka. Sedaj prireajo žumeča slavlja in velika zborovanja, drugi velike športne prireditve ali vojaške igre, spet drugi svetovne kongrese železničarjev, delavcev, vodij traktorjev

I. dr. Nove železnice gradijo, prekope kopljejo, iz zemlje trgajo rudo in premog, Moskva se diči s krasnimi palačami, vrtovi parki. Zunanja slika Rusije tako razodeva uspeh, napredek, življenje. In za kulismi? Življenje ljudstva se je trikratno podražilo v primeri s časi pred revolucijo, delavske plače znašajo samo dve petini nekdanjih plač, kljub navidezno bogatim žetvam raste v mnogih predelih Rusije pomanjkanje žita in živeža.

KATOLIŠKA CERKEV

s Pravoslavni se vračajo. Svoj čas so ruske carske oblasti nasilno širile pravoslavlje v katoliški Poljski. V zadnjih letih pa se odpadli katoličani trumoma vračajo v katoliško Cerkev. Kar cele župnije zopet sprejemajo edino vesoljno katoliško Cerkev. — Na vrhu gore Chatelarda v Švici, v višini 1300 m so postavili Kristusov kip, ki je visok 30 m. Pri blagoslovitvi je bilo navzočih nad 4000 planincev. — Novi upravitelj Filipinov je tretjerednik. To je general Frank Murphy. Namestila ga je ameriška vlada. Nedavno je položil slovesno obljubo v Detroitu v kolegiju Duns Škota. Njegova vera, njegova pravičnost in značaj, so mu priborili popolno zaupanje pri filipinskih domačinih.

ITALIJA

s Militarizacija Italije vedno bolj napreduje. Vojaška vzgoja mladine je razširjena tudi na otroke. — Po zadnjem sklepu italijanske vlade morajo imeti vsi moški od 21. leta dalje posebne knjižice, v katerih bo zapisano, če so za vojaško službo sposobni in kje so se vojaško izvežbali ter opravili svoje vojaške dolžnosti. — Vso domačo volno bodo morali izročiti v vojaške namene. — Mor-

nariški proračun je italijanska vlada zopet povišala in sicer za 444 milijonov lir. Denar hočejo uporabiti za gradnjo novih bojnih ladij. — V Italijo prispe to dni 40 petrolejskih parnikov in pravijo, da bo Italija s petrolejem preskrbljena za dve leti. — Ze 40 let valovi niso tako butali v istrsko obal kakor letošnjo zimo. — Zaradi eksplozije razstrelivnega materiala je bil v Gorici ubit mladi Rudolf Simončič. — V nedeljo 2. februarja so v Idriji slovesno odkrili spominski napis Fortunatu Razpetu iz Sp. Idrije, ki je padel na afriškem bojišču.

FRANCIJA

s Program nove Sarantove vlade je po poročilih časopisja naslednji: Najti sredstva za kritje 7 milijardnega proračunskega primanjkljaja, obnova gospodarstva, zmanjšanje brezposelnosti, zaščita republikanske svobode proti bojnim organizacijam, izvajanje mirovne politike na podlagi načel Zveze narodov in strogo izvajanje vseh med Anglijo in Francijo sklenjenih pogodb. Večina francoskega parlamenta je izrekla novi vladi zaupnico.

ANGLIJA

s Angleška delavska stranka je že drugič odbila predlog komunistične stranke, da se ustanovi skupna fronta, ker noče imeti s stranko upornikov in prevratnežev nobene skupnosti.

V Atenah je nenadoma umrl general Kondilis, bivši predsednik grške vlade.

Angleščina je uvedena kot obvezen šolski predmet v nemške srednje šole.

Okrog 40.000 ranjencev so pripeljali do slej Italijani z afriškega bojišča v Evropo.

na tla, a se urno pobral, pograbil kol in ga treščil nazaj. Začel je kričanje, nekoga je kol zadal na glavo, da se je zgrudil. Tedaj je stekel, dospel v mlin in urno zapahnil dvorišna vrata.

Ze so bili mesljani pred dvorano.

»Kaj se je zgodilo?»

Mlinar se je pojavil na dvorišču.

Tedaj je povedal, česa ga dolže. Takoj sta prikladila hlapce.

Mesljani so tolkli in butali po vratih ter žugali, da jim bodo vse zažgali, če ne odpro.

»Dojdite domov in pustite nas!« je zavpil gospodar. Niso se brigali za njegov klic, odgovorili so mu z divjim rjojenjem.

Hlapci so pograbili sekire. Tačej je zasukal staro železno brano kakor otroško igračo:

»Odprimol!»

Vrta so se zazibala, naslednji hip je že gospodar odrinil zapah in krknul:

»Udarimol!»

Mesljani so stali razočarani kajti menili so, da bodo mlinarjevi prosili za usmiljenje.

Tedaj se je oglasil jokavi Jože, ki je lažil za pečovsko dekle Špelo, divjo in močno žensko, ki ga je vrgla kakor ščene skozi vrata:

»Nad nje!»

In prišli so se tolči. Mestjanov je bilo mnogo več. Mlinarjevi se jih niso bali, vsaj spočetka ne. Kmalu sta pa gospodar in Tadej opazila, da se hlapci umikajo. Vztrajala sta in se junaško borila ter nazadnje poskakala v tolmun, da bi se rešila na drugo stran.

Preganjanci pa so ju v svoji besnosti pobili s kamenjem kakor dve živinčeti, da sta bedno utonila.

Tam zgoraj pa je gorelo leseno mesto. Bilo je svetlo kakor podnevi. Ženske so vreščale, otroci kričali in jokali, bramborci so se posvetlovali, kaj naj ukrenejo, a zbegani mesljani so nosili v škafih vodo in jo pljuskali v plamen.

Ogenj se ni brigal, širil se je in širil ter upepelil skoraj polovico mesta.

Med vsemi zbeganci pa je hodila lepa Brigita bleda in zmrušenih las, vasa žalostna in trpeča, kajti prekesno se je zagledala v krepkega Tadeja, ko ga je videla, kako se je junaško boril z mestnimi fanti in se jih otepal kakor medved nadležnih čebel. Da, žele tedaj ga je vzljubila z vsem srcem in zakoprnela po njem. Ko je kasneje zvedela, kaj se je z njim zgodilo, ga je vse življenje obkolovala in ni marala nobenega ženina.

Kako res čudno in nerazumljivo je včasih žensko srce!

Potem je v Pečeh zavladala tišina. Gospodar ni imel v bližini sorodnikov. Njegove gozde so pričeli sekati sosede in tudi obdelovali počevske njive.

Mlin je stal in čakal mrk, brez življenja. Le duhovi skal so se radovali, saj so bili spel sami in nihče jim ni motal blažene tišine.

Sede čez tri leta se je oglasil daljnji sorodnik bivšega gospodarja, ki je živel nekje v tujni in zvedel, kaj se je zgodilo. Prevzel je mlin in spel se je pričelo življenje.

Da, da, duhovi se maščujejo nad vsakim, kdor jih moli, še danes se maščujejo, od roda do roda gre in ljudi nad nami se vedno znašajo!

Tašča je umolknila.

Babica se je spomnila, kako je po njeni smrti začela nevede ponavljati njene besede, če se je v Pečeh pripeljala kakšna nesreča:

»Duhovi se nad vsakim maščujejo, od roda do roda se ponavljajo in tudi nad nas je prišlo!»

Nahujše je bilo pač tedaj, ko je bil sedanjí gospodar petindvajsetletnik in mu je umrl oče.

Gospodar Andraž, babičin mož, je bil v svoji moški dobi živahnejši kakor njegov sin, a sicer mu je bil mladi Pečovski zelo podoben.

Ko mu je umrl v Trstu nek bogat sorodnik se je odpravil po dediščino. Napregel je svojega vranca in v lahnem vozilu je pognal iz Peči ter se odpeljal na daljnjo pot.

Preteklo je lečen dni, a ni se vrnil, čeprav je obljubil, da do tedaj gotovo pride. Njegova mati je takoj obupavala:

»Nesreča se je zgodila, s takim jo, srce le tako čudno boli, našega Andraža ne bomo nikoli več videli!»

Sinaha jo je tolažila, da še ni tako dolgo, kar se je odpeljal, da je imel pač več opravkov kakor je sam mislil, a ko se je zvečer zapirala v svojo sobo, je skrivaj tudi sama prejkotala za možem vse dolge noči.

Tašča se je tiste dni postarala za deset let. Vsako noč je hodila z blagoslovljeno vodo ro mlinu in hiši ter vse poškopila. Kadar je zaškrpalo, je trdila, da se vrača domov duša njenega sina, ki ne najde v tujni pokoj. Jokala se je in vzdihovala ter se jezila nad duhove Pečin, ki so vzrok vseh nesreč in ne dojo ljudem mirno zveči.

Obe je tolažil sin, a malo je zaleglo. Tudi njegova mlada žena ni ničesar opravila. Mladega je skrivaj samo grizlo, da se je tako zgodaj oženil po očelovi smrti. Če bi bil vedel, kaj se bo zgodilo s Pečovskim, bi bil pač rajši čakal in bi se poročil po srcu. Sicer je to misel izbegavala, a sama se mu je vsiljevala.

Tašča je ponoči večkrat vstala in šla pred hišo. Zazdelo se ji je, da sliši pekel konjskih kopit in ropot voza, a nikogar ni bilo. Včasih so jo napadle mučne sanje in jutro je bila še bolj trdna kot zvečer, ko je legla počivati.

Venderle sta tašča in babica skrivaj upali, da se gospodar še vrne. Neznatno in šibko je bilo tisto upanje, kakor sij slahotne brivke, a ni je zapušilo, le kadar je spel odbeignol, je tašča letala po mlinu z blagoslovljeno vodo, a babica se je v kakem kolu še krčeviteje zjokala.

Ko je poteklo že nad štirinajst dni, odkar je mlinar odšel, je neke noči divjala strahovita nevihta. Skale so oživele, pokalo je in bučalo kakor bi bil sodni dan.

(Dalje prihodnjič.)

PO DOMOVINI

Pismo iz Vodice

Pred dobrim pol letom, že smo poročali o našem novooživljenem prosvetnem delovanju. Kot smo tedaj upali, se nam tudi izpolnjuje. Vedno več članov pristopa in vedno živahnije postaja v našem društvu in v vseh oddelkih. So pa še gotovi ljudje, ki so nedavno monopolizirali »nacionalizem« zase, ki se v nove, svobodne razmere kar ne morejo živeti. Lanski junij jih je preplašil, da so kar čez noč postali navdušeni za slogo in »prijateljsko« sodelovanje z nami, ko pa so spoznali, da jih nihče ne bo preganjal in nihče jim vsiljeval svojih nazorov, je kmalu splahnela njih prijaznost. Danes postajajo spet za vožali in nejamni, v temi, s klobukom čez oči in spijonirajo za člani Prosvetnega društva, ki se vračajo z večernih sestankov. S »prosvetniki« nas hočejo psovati, pa ne vedo, da je nam ta »psovka« v ponos. Nedavno so dejansko napadli našega člana pred njegovim domom, da je moral iskati pomoči v bolnišnici in to zato in le zato, ker je »prosvetnik«. Vemo, kdo so ti ljudje, poznamo jih in lahko bi nam jih bilo ukrotiti, saj jih je malo, pa le eno imamo zanje: pomilovanje. Če je to njihova kultura in prosveta, potem: naše čestitke. Povedali smo jim že, da ni naše maščevanje in delo v batinah in »bokserjih«, ne v hinavščini in zahrbtnosti; to je privilegij teh, svoičas tako zvanih »nacionalnih« elementov. Naše delo je v pozitivni verske zavesti, v izobraževanju duha in telesa in se jim zato takih »osvet« ni treba bati.

Okrajnim načelstvom v vednost

(Dopis z dežele.)

V »Domoljubu« Stev. 4 z dne 22. jan. 1936 sem čital v rubriki »Iz občinske pisarne« tudi članek v zadevi prijave koles. Med drugim je bilo v članku tudi to, da imajo občine naročilo, da pozovejo lastnike koles, da prijavijo kolesa pri občini svojega bivališča. Posebne tiskovine za prijavo dobe lastniki koles pri občini brezplačno. Izpolnjene tiskovine pa morajo občine

poslati okrajnim načelstvom. Ker je banska uprava ukinila »banovinsko« takso 20 din, je ostala samo prijavna taksa 5 din. Ker se dobe tiskovine za prijavo koles brezplačno na občini, bi občinski tajniki ne smeli računati več kakor 5 din za prijavo takso.

In kako je v naši občini? Ko sem šel plačat na občno prijavo takso za svoje kolo, mi je občinski sluga izpolnil prijavnico in tajniku sem moral plačati 7 din, češ da stane prijavna taksa 5 din, tiskovina 1 din in za stroške, ko bo nesel prijavnico na okrajno načelstvo pa 1 din. Ker mu nisem hotel dati 1 din (dal sem mu jih 6) mi je tajnik vrnil tiskovino na mizo, da naj jo nesem sam na okrajno načelstvo. Priljubljen sem bil, da sem mu dal še en dinar. V naši občini je 500 koles, katerih lastniki so kmetje, delavci pa tudi brezposelni, med katerimi sem tudi jaz. Občinski tajnik bo torej poleg svoje mesečne plače prejel v januarju tudi 1000 din, katere je nam bednim prav za prav izsilil. Za svoje delo ima vendar že mesečno plačo, prijavnice pa itak pošlje službeno na okrajno načelstvo.

Javno prosjaštvo

(Z dežele.)

Med državami srednje Evrope se ponaša razmeroma najbrižje Jugoslavija z največjim številom takih prebivalcev, kateri živijo od beraštva. Kdor je kaj delj časa živel v inozemstvu, bo to potrdil. Pri nas imamo pravzaprav poseben stan prosjakov in mladina se že marsikje kar za to pripravja, da bo živel brez dela na ramah drugih. To niso več reveži preteklih časov, kateri so beračili iz potrebe in jih je ljudstvo tudi rado preživljalo. Zdaj živi v tem oziru popolnoma drugi rod, ki združuje z beraštvom vse druge nečedne namene tudi take, ki spadajo v delokrog sodišč. Velika socialna rana je to, ki nam dela sramoto pred svetom in se bo s časom vse to hudo maščevalo. V hišah ob ve-

likih cestah bi kar celi dan, posebno zdaj pozimi, moral kdo stati na vratih, da bi odpravljali potnike te vrste.

So stariši, ki naravnost vzgajajo svoje otroke za to, da hodijo beračiti po vaseh kar v večjih tropih — in kako predrzno. Otroci so šolobvezni. Iz takih otrok šola ne more bogve kaj narediti. So nepotrební berači, ki gredo le po tujih občinah, kjer jih ne poznajo. V ta namen se preoblečejo. Posebna vrsta je takih, ki nosijo s seboj nekaj orodja kot rokodelci, ki iščejo dela, v resnici so pa zviti in nasilni. K takim se pridružujejo še razni brezposelni in delomrzni »profesionisti«, ki se povračajo na pol leta ali ob letu, kakor že prepotujejo celo državo ali le en del. Bele vrane so tisti, ki bi popraševali za kmečkim delom. Pa se kmet boji take »prejete«, dasi rabi v poletju delavce.

So končno prosjaki iz navade, čedno oblečeni in na obrazih se jim ne pozna beda. Hodijo v mesta po opravku, na potu pa potrkajo na vrata le boljših hiš.

Vsi ti odjedajo milodare dejansko potrebnim revežem, kakršnih je vedno bilo in ne bo nikoli brez njih.

Neznosni razmer s so pa krivi tudi sami, ker se do zdaj od občine zato poklicane oblasti ni podvzelo odločnih korakov, da se omeji to zlo.

Potrebna je naredba od zgoraj: Vse občine naj sestavijo katastre svojih ljudi, kateri beračijo ali pohajkujejo kot brezposelni. Porazdeli naj se vse tudi šolarje, maloletne, bolne, neozdravljive, berače iz lakomnosti in navade, delomrzne profesioniste in resnične brezposelne, kateri bi s seboj za delom, ko bi ga bilo.

Oblasti naj sporazumno z občinami poslujejo tozadevno kot z nujno tekočimi zadevami.

Solobvezni otroci ter stari bolni in onemogli reveži pripadajo oskrbi pristojne občine. Z drugimi naj napravi red država.

Brezpogojno naj se prepove mladim huračenju. Pokvarjeni maloletniki spadajo v poboljševalnice. Za zdrave brezposelne in delomrzne naj država oziroma banovina preskrbi delo na cestah, pri vodah, močvirjih in kar splošno spada med javna dela in sicer pod primernim strogim nadzorstvom. Vse one nevarne potepače iz inozemstva naj se odpra-

T. Jeske-Choiński:

Ugašajoče sonce

(Prevedel Vinko Lovšin.)

(Nadaljevanje.)

Temna postava je stopila kot iz zidu, mušla nasproti in prijazno rekla: »Popolnoma po nepotrebnem si vzel s seboj spremljevalce, nikaka nevarnost ti ne preti.«

Kam me peljaš? Je vprašal Servij.

Najprej te bom izročil zaupni sužnji cesarice Favstine; ta te bo pripeljala na cilj.

Po par korakih je vodnih odprl vrata v vrtnem zidu in povabil Servija naj »stopi«. V vrtni je spremljala omenjena vodnica popolnoma gosta v dolgo cipresno alejo in mu ukazala naj gre potem sam dalje do konca aleje, tam naj pa čaka.

Drevored se je končal v velik okrogel prostor obdan od mirnih dreves. V temnem ozadju so se svetili beli marmornati kipi. Sredi prostora je žuborel vodomet, begar eureka se je dvigal nalič »rebrnemu stebri« in padal kot dež bleščečih biserov.

Ker je bil Servij željan rešiti uganko, se je z napeto pozornostjo oziral. Slovesna figura je vladala v cesarskih nasadih, ki so spominjali na germanske svete gaje. Ozrl se je okoli. Iste zvezde so blestele na temnomodrem nebu, samo se svetlejšje in živahnije kot v njegovi domovini. Celo prostor ga je spominjal nekoliko na ono prasto polje v kraju, kjer je pred enim letom tudi pri mesečini prvič uzel Tuzneldo v spremstvu njegovega očeta, ki je daroval bogovom njegovega rodu.

Ukvarjajoč se s temi mislimi, se je Servij ustrašil, ko je videl, da se je eden izmed marmornatih kipov premaknil s svojega

prostora ter šel proti njemu. Kakor je bil neustrašen vojak na bojnem polju, je slišal tu biti svoje sree. Strah ga je kar za grlo zagrabil in mu vzel sapo. Toda prišel je k sebi, ko je videl, da prikazen prihaja vedno bližje in slišal sumeti drobni pesek pod njegovimi nogami. Nadzemska bitja se ne dotikajo zemlje s nogami in dolgi plašč ne dela pri njih nikakega šuma! Servij je prijel z roko za ročaj bodala pod tuniko in čakal.

»Amor ima usmiljenje in prinaša tolažbo v tvojo srčno tugo,« se je oglasila že v gotovi oddaljenosti marmornati prikazen z glasom močne ženske in ta hip je že stala pred Servijem ponosna ženska postava, katere glava je bila ovita v gost pajčolan.

»Ti mi prinašaš vest o moji Tuzneldi? Je vprašal prefekt.

»Prinašam ti ljubezen,« je rekla neznanica in položila obe roki na Servijeve rame. »Poznam žalostno povest tvojega srea in bi ti jo rada pomagala pozabiti.«

Servij je stopil korak nazaj.

»Lahko da poznaš povest; a ne poznaš mojega srea, v katerem ni nobene nezvestobe. Jaz nisem Rimljan, jaz sem German!«

»Ti si kot junak v rimski službi in kaj porečeš, ako... ti sama vladarica prizna, da te hoče odškodovati za očitno krivico, katere je tako zvestega in zmožnega služabnika Rima v samem Rimu doletela, kjer ti slabotni imperator ne zna dati zadoščenja!«

Zopet se mu je približala tako, da je zašutil na svojem obrazu njen dih ter kar naprej strastno in ognjevitno govorila: »Podeliti ti hočem slavo in ugled, za katerega te bodo vsi zavidali... Konzale in prefektu bom položila k tvojim nogam... oblekla te bom v škrlat najvišjega poveljnika... cela država bo s spoštovanjem izgovarjala tvoje ime.«

V stiski je stopil Servij zopet korak nazaj in nehoti je prišla iz njegovih ust vprašujoča beseda: »Favstina!...«

Tedaj je vrgla z roko pajčolan nazaj in znova stopila naprej, da je Serviju zopet stala blizu in rekla z zapovedovalnim glasom: »Ti si izgovoril, sedaj pa upogni svoje koleno in prosi oduščanja, da si odkril mojo skrivnost! Na izbiro ti je: ali oduščanje in prijateljstvo, ali...«

Prenehala je.

Servij je obstal za trenotek. Videl je in čutil isti pogled uprt v se, ki ga je nedavno tako zbolel v gledališču. Videl je v najvišji strasti razjarjen obraz, čigar napol odprte polne ustnice so mogle izgovarjati besede ljubeznivo nežne, kakor tudi bolj srdite. Kmalu pa se je obvladal. Vzravnal se je pokonec.

Zlatim imperatorjevim orlom sem obljubil vojaško zvestobo. Kako naj oskrunim čast njegove družine? Odpusti me kot njegovega zvestega služabnika... tvoj prijatelj ne morem biti!

Tedaj se boj njegovega maščevanja! je rekla cesarica z od jeze stisnjenimi ustnicami.

»Bojim se samo nepoznanega Boga in svoje lastne vesti,« je odvrnil prefekt.

Tako je odgovoril in nameril svoj korak v cipresni drevored.

* * *

Publij je ravno odšel na svoje trdo ležišče, odkoder je narekoval pisma pisarju.

Ko je vstopil Servij, je tega odslovil in vprašal, če je uganka nepodpisane pisma prav rešena in ga je Servij potrdil njegovo slutnjo, je rekel: »Kreposti naših gospa od prej so zbežale iz Rima na deželo.«

Iz raznih krajev

Blagovica. Dne 14. jan. t. l. je po dolgi in težki bolezni umrla 76 let stara, dobro deklica Marija Kropivšek. — V adventu smo ustanovili fantovski odsek Katoliške akcije, ki ima namen poglobiti versko življenje. Sestanke obiskuje 25 fantov. — »Domoljub« prihaja k nam 65 izvodov, kar je kljub hudi krizi častno za našo farno. — Prosvetno društvo zopet pripravlja lepo igro.

Ribno pri Bledu. Dekliška Marijina družba v Ribnem je priredila v dvorani gasilnega doma na Svečnico igro »Pamet je je arečala«. Kljub slabemu vremenu je bila prostorna dvorana polna občinstva. Vse igralke so se svoje vloge dobro naučile ter izvrstno prednašale. Smeha in zabave je bilo dovolj. V postu morda zopet kaj primernega.

Smartno pri Litiji. Važno se mi zdi glede prodaje kmetijskih pridelkov sledeče pripomniti. Malo imamo napredaj, zato se nam pri današnjih slabih cenah gre za vsako paro. Kako žalostno je bilo slišati, pritožbe, da se je ta in oni domenil natančno za ceno, blago je oddal kupcu, toda mesto da bi dobil kmet plačano po dogovoru, mu je kupec od dogovorjene cene odbil kljub temu, da je blago odgovarjalo dogovoru. Te dni pa so kmetje člani za Kmetijsko zadrugo vozili krompir. Zanimal sem se za to, kako so dobili plačano. In veste, kaj sem zvedel? Ne samo to so prejeli, za kar je bil dogovor, ampak zadruga jim je plačala celo višjo ceno, kot je bila dogovorjena. Zadruga

vi čez mejo naše države. Kdor je sposoben za delo, mora delati. Denarno podpore brez dela so povod vedno večje propalosti. V naši državi se vrše javna dela na jugu in v Primorju lahko tudi po zimi.

Starejši berači, tudi invalidi, ki ne morejo s podporami shajati, naj si s prošajstvom preskrbe za življenje potrebna sredstva v domači občini. Brezpogojno naj obvelja načelo, da naj vsaka občina skrbi za svoje pripadnike. Kaznujejo naj se brez ozira gostilničarji, kateri beračem-pijancem žganje dajejo. Orožniki pa naj skrbijo, da se bo to izpolnjevalo.

»In vendar,« je pripomnil prefekt, »poznam v Rimu plemkinjo, kateri bi ti lahko izročil brez obotavljanja čast domačega ognjišča.«

»In ta bi bila?« je vprašal Publij z nasmehom. »Gotovo misliš na Mucijo Korne-ljo?«

»Da. Malo sem jo sicer videl, a mislim, da sem jo prav sodil.«

»Tudi jaz čutim do nje neko nagujenje, vsled njenega poštenega in odkritega obraza, ki ne zna rabiti maske hinavščine...«

Cez nekaj časa je pristavil Publij: »Toda v Rimu in v mojih letih moram biti previden, ker ženska spretnost zna čajeje moško oko prevariti. Imam čas, lahko čakam.«

Drugi dan je Servij zapustil Rim s Her-manom. Posedstva in pristave Publija na jugu so bile njunin cilj.

»Tvoje zvezde dajejo take dvoumne od-govore, kakor so izreki vedečev, ako ni njih-ova umetnost preplačana z denarjem,« je rekla Tulija Kornelija in vstala iz svoje zofe, na kateri je počivala med večernim pravljanjem svojega dvornega zvezdo-slovca.

Egiptovski učenjak je zmajal z rameni. »Ozvezdja niso vedno naklonjena, da bi jasno odgovarjala. Siliti jih pa ne morem. Čakati je treba prikladnega trenutka.«

»In kdaj bo ta prišel?«

»Jasna ozvezdja na nebu so vedno v tesni zvezi z onim, ki jih vpraša,« je odgovoril raz-lagalec zvezd z malo zaničljivim nasmehom. »Zato pa skrbno opazujem vsaki dan.«

»In vedno brez uspeha!«

»Kar mi povedo zvezde, ni doleže tako temno, temveč bolj neprikladno, da raje vedno iznova začnem z opazovanji.«

nima namena, da bi spravljala dobičke, ampak, da ljudem pomaga. To dokazuje že ta slučaj. Člani, pri zadrugi je pošteno gospodarstvo, zato se je pa držimo, kar ho le nam v korist. Kmet.

Dole pri Litiji. Dne 27. januarja smo zopet obhajali lep dogodek za naš mirni hribovski kraj. Obe Mar. družbi, fantovska in dekliska sta pričakovali pred cerkvijo zvesta člana Jožefa Sevrška in Frančiško Medved, da se še enkrat poslovita, predno skleneta zakonsko zvezo. Fantje so s svojo godbo zaigrali. Oboji pa so jima želeli, da bi ostala oba značajna in trdna v katoliških načelih tudi naprej. Tudi mi vama kličemo: Bog vaju varuj in razlij obilo blago-slova na vaju v zakonski zvezi.

Nova štifta pri Ribnici. Odkar so se našim prosvetnim društvom po prejšnjem režimu od-prla zapetena vrata, se je začelo v naši Pro-sveti prav živahno delo. Fantje so sami preure-dili dokaj obširen fajnigov salon. Kamor so po-stavili nov oder, ki je zločljiv in uporaben tudi na prostem. — Pri Novi štifti je zadnje čase ob-nedeljah in praznikih dovoljena ot 10. služba božja.

Tomislav. Naše pošteno ljudstvo pod Kri-mom je z zmago pri zadnjih občinskih volitvah zadovoljno, dvakrat zadovoljno! Kdor je opa-zoval politično borbo za te volitve nekoliko po-blizje, mora tem ljudem resnično čestitati, da so ohranili politično dozorelost, slovensko za-vest in zdravo korajžje, četudi so se posluževali nasprotniki najpodeležjih neresnic. — Grožnje JNS-priganjačev pa so se stopnjevale tako da-leč, da so prejeli nekateri pristaši JRZ pisma brez podpisov, v katerih jih je zagroženo, da jim bodo požgane hiše ali pa da bodo pretepeni, če bodo volili JRZ. — Zmaga v Tomislavu je do-bljena! Sedaj je treba pregledati vrste, poučiti omahljivce in v slogi korakati dalje za dobrobit občine in naroda.

Slovinci v Zagrebu. Ze v zadnjem dopisu ome-njena božičnica Marijine družbe slovenskih deklet v Zagrebu se je prav lepo obnesla. Po igri je v Slomškovem prosv. društvu predaval akademik g. Rova Matija o »Življenju na drugih svetovih« (zvez-dah). Na Svečnico je govoril o sv. Bošku salerija-nec č. g. Farkaš, zvečer pa je bila v Jeronimski dvorani dijaška prireditve, katere središče je bila vojaška drama »Konec poti«. Veseli smo bili, ko

smo med gledalci opazili najbolj izbrano družbo zagrebskih Slovencev. Tudi iz Ljubljane je prišla lepa družba visokošolcev pod vodstvom prof. dr. L. Ehrlicha, ki je dopoldne naševal pri sv. Roka.

Višnja gora. Naše prosvetno društvo upri-zori burko »Jezični dohtar«, in sicer dne 9. fe-bruarja ob pol 8. zvečer in dne 16. februarja ob 3. popoldne. Pri prireditvi sodelujeta tudi dru-štveni moški zbor z lepimi narodnimi pesmicami in godbeni odsek.

— Pri zaprtju, motnjah v prebavi vzemite rju-traj na prazen želodec kozarec naravnega »Fran-Josel grentice«.

Svetokriški fantje grade društveno dvorano.

Leskovec pri Krškem. Bilo je v onih hudih časih, ko je tudi pri nas paševala vsemogoča oblastnica JNS. Njeno vodilno vladarsko geslo je bilo: iskati in povsod najti »protidržavnost«. In res so hlapčevsko udani podaniki te visoke JNS takoj ugotovili, da se nahaja v našem malem do-mu »Pod lipo« kar naravnost kuhinja, kjer se dan za dnem kuha »protidržavnost«. Treba je bilo se-kaj važnega ukreniti. Zbrali so četo, oboroženo seveda, da ni manjkalo vmes žandarjev, se razum-samo po sebi, in šli so lepo previdno in tiho pol-okna tega tako strašno »nevarnega« doma. Tam sta bila tisti čas oba kaplana ravno pri večerji. Nestrpno je čakala četa, kdaj pride na vrsto »rihta«. — »Protidržavnost«, pa je ni bilo in u-bilo. »Aha, zdaj bo,« so si zadovoljno potepetali voji. Zdaj jo bomo aretirali in zvezano odpeljali.

odkrili in ne bi dobil povsod toliko tisoč ver-nikov.«

»Ti si rekla,« je odvrnil zvezdoznanec dvoumno.

Tulija je hodila še nekaj časa z nemirnim srcem, naenkrat pa se je ustavila pred Egiptanom.

»Pojdij takoj k senatorju in mu naznani, da še nočuj pridem k njemu. Počakaj me v senatorjevi predsobi.«

»Saj sem vedel, da boš tako ukazala, kljub viharnemu večeru,« je pripomnil Egiptan.

»Za kar se jaz odločim in kar jaz delam, tega ti ne presojaš: stori, kar ukazujem,« je rekla Tulija hladno.

Ko je zvezdoznanec odšel, je zopet sedla na zofu, se prišla za glavo in gledala v strop. Niso bile vesele misli, ki so ji vzne-mirjale možgane. Njihov odsev je ogledil le pe poteze na obrazu in njena prezirljiva usta so se skremžila.

Ze šest mesecev je igrala Tulija vlogi matrone »lesenega Rima«, in si odrekla glo-dišče, cirkus in vesele zabave: oni pa, za ka-tereja je prinášala toliko žrtv ni se pravi nič izpremenil svojega vedenja. Vedno ena-ko prijazen, toda hladen in malomaren ni izdal Publij z nobeno besedo, da prihaja kdaj v njeno hišo radi ženitve. Samo toliko je mogla opaziti, da z nješ in očmi opazuje in na tistem primerja njo in Mucijo, kakor tudi, da je njegov glas vedno malo bolj le-pel, ako govori z Mucijo.

Cesto so se morale njene natrice smejati medtem, ko je komaj dušila jezo v svoji tr-anjosti. O, da bi mogla vendar enkrat sa-tem na dan in omejit nečakini bivanje v skupni hiši! Toda Mucija ni dala nikdar po-voda za ostre nastope. Tiho in skromno je gospodarila v hiši kot duhovni varuh. Bre-njenega dobrega gospodinjstva in varčnosti.

dej, okno se odpre in namesto težko pričakovane protidržavnosti — zadoni četi na usesa božična pesmica: »Pastirčki, kaj se vam zdi, ali ste kaj mislili? To je pa zares bila smola. Namesto bogatega plena »protidržavnosti« so vsi privlekli pred strogo obličje JNS prav debelo blamažo. Tako je bilo nedavno. Sedaj pa je vse drugače. Je tako, da na svetu ni ničesar večnega. V onem oprejem tako »nevarnega« domu je živahno življenje. Enkrat zboruje naša JRZ, drugi živinorejska zadruga, tretjič pojejo in se navdušujejo otroci iz Mar. vrtca za lepe ideale, četrtič nastopi Prosvetno društvo s kako lepo igro, kot je bila dne 5. l. Ob sinji reki. Pri tej predstavi je marljivo sodeloval tudi jurist g. Jože Zabkar iz V. vasi. Še marsikaj drugega zanimivega smo dočakali, pa bomo za drugi prihranili. Za konec bi omenili le še to, da imamo že več tednov novo občinsko upravo na g. Fr. Starcem na čelu. To so možje, katerim se občinsko gospodarstvo res lahko zaupa.

Reteče pri Škofji Loki. K večnemu počitku smo spremili 23-letnega mladeniča Petra Križaja. Bil je član fantovske Mar. družbe, pridlen delavec pri Kat. prosv. društvu in večletni cerkveni pevec. Sedaj počiva v grobu svoje mame, ki mu je umrla v mladosti.

Sv. Križ pri Litiji. Malokdaj se oglasimo iz našega kraja. Tudi pri nas ne spimo. Naši fantje-tamburši pridno brenkajo. Tudi pri fantovskih večerih je živahno. Naši fantje so prišli za kramp in modiko in kmalu smo si v cerkveni hiši napravili dvorano, da bomo tudi igrali lahko. Farani so nas pridno podpirali z jedjo in pijačo. Danes je dvorana že gotova. Dokler bodo živeli tako pozdravljani fantje, zastoj spletoje naši nasprotniki bič, da ubijejo katoliško prosveto. — V nedeljo, 9. t. m. bo v društveni dvorani popoldne po litanih občni zbor prosv. društva. Vabljeni vsi prijatelji!

Topolje nad Selcami. V nedeljo, dne 26. jan. je umrla v 22. letu Francka Vidmar. Pogreb je imela lep. Marijina družba jo je spremlila z zastavo na njeni zadnji poti. Tudi zapele so ji v cerkvi in na pokopališču v slovo.

Iz dolenskih Benetk. Dne 29. jan. je novi obč. odbor prevzel posle. — V nedeljo se je poslovil kaplan Hladnik in odšel v Južno Ameriko. — Prihodnji teden od 9. do 16. febr. se vrši pri nas praktični tečaj iz gospodinjstva in gospodarstva. Vse dni v tednu od 2.—5. pop. Prve tri dni za gospodinjstvo, zadnje 3 dni iz gospodarstva.

bi bilo pokazalo sijajno poslopje brez vsakega premoženja za marsikatero globoko brazdo. Kup voščenih tablic — za neplačanimi računi — je rasel od dne do dne. Tulija ni mogla torej nečakinja, ki je bila na pravi poti, ničesar očitati in ni mogla dobiti prijatelja, da bi izlila svojo jezo, kakor pri onem orvem nastopu pred nekaj tedni. In vendar je bilo treba na kakršenkoli način odstraniti zapreko, ki se je zarila kot klin med njo in Publijo.

Nakrat se je zablistalo v njenih očeh — hitro je vstala s zofe in hitela v kot, kjer je na bronastem stebri stal krasen kip cesarja Avgusta. Pod prsimi mišičevjem je bil mal, komaj viden gumb. Tulija je pritisnila nanj s kazalcem — marmor se je odprl in znotraj je stala cela vrsta malih stelen in različnih bodal. Prokonzulova vdoma je vzela eno steklenico v roke, jo dvignila proti svetlobi olinate svetilke in opazovala temno tekočino ter polglasno govorila sama s seboj.

»Strup Lokustel! Hitrejšje in gotovejšje, kot vsa moja prizadevanja mi boš spravil ti viro s pota!«

Komaj je Tulija izgovorila te besede, je majal zahrnul veter skozi suhe in gole veje. Prestrašila se je, in še tesneje ji je bilo. On se je zaganjal jesenski veter v zidovje in se tako silo, da se je kar treslo. Sicer neustrašena plemkinja je stala kot okamenela pri prastari pred odprtim skrivališčem marmora, a izdatnega morilnega orodja.

Po prvem navalu je majal veter nekaj časa vse kar ni bilo pribito in ta vihar je

* Lokusta je bila slavna mešalka strupov, ki je živela za časa cesarja Klavdija, krona in Galbe in prvega spravila s sveta s trupom, sama pa tudi bila obsojena od njihga na smrt.

Št. Gotard. Odsli je k Bogu po plačilo pridna in globoko verna krščanska mati Marija Uresk, p. d. Tkavčeva mama, sestra Franceta Ržišnika, cerkvenika pri sv. Cirilu in Metodu v Ljubljani. Počivaj v miru!

Vodice. Prosvetno društvo priredi dne 16. febr. ob 3. pop. v Domu 3. dej. komedijo »Utopljenca«.

Polica pri Višnji gori. V nedeljo, dne 9. febr. ob 3. pop. gostuje v cerkveni dvorani Prosv. društvo Sostro z veseligr. »Darek na samce«. Med odmore igra tamburaški zbor.

Ribnica. Našo Rešetarako zadrugo je zadel občuten udarec. Ob občnem zboru se tako živahni in delavni naš podpredsednik g. Janez Zidar iz Brež se je nenadoma poslovil od nas za večno. Od početka zadruge je bil Zidar član načelstva zadruge in je deloval v njen prosep s srcem, kadar je bilo treba. Ob odprtem grobu se je od njega poslovil načelnik zadruge g. Skulj s prisrčnimi besedami. Počivaj v miru, blaga duša!

Dole pri Litiji. V naši obsežni fari je umrl na Veliki Gobi eden najbolj trdnih kmetov Anton Zavri. Pokojni je bil 16 let župan, veliko let cestni odbornik in sploh eden najbolj delavnih ljudi v naših hribi. Svoje življenje je sklenil v 78. letom. Bog tolaži vse preostale, posebno sina g. Alfonza, ki pastiruje v zaslednem ozemlju.

Sv. Pavel pri Preboldu. Lep solčen dan je bil v četrtek, dne 30. jan. t. l., a vendar je vladala pri nas globoka žalost. Polagali smo k večnemu počitku našega dušnega pastirja g. gospoda svetnika Fortunata Končana. Težko nam je, da smo za vedno izgubili vzor-duhovnika, ki je nad 25 let opravljal dušno pastirstvo pri nas. — Naj mu bo Vsemogočni plačnik za vse dobro!

Smihel pri Novem mestu. Bela žena smrt je vzela življenje ženi-mučenici, vzor-materi štirinajstih otrok, Sitar Franciški. Vedno je imela v hiši katoliško časopisje in je svoje otroke vzgajala res katoliško. — Naj počiva v miru!

Žeje-Naklo. Umrl je 76letni posestnik Peter Jerala. Najbolj ga je odlikovalo njegovo globoko verno erce. V gostilni ga ni bilo videti, pač pa mu je bila najljubša pot v cerkev, čeprav precej dolga. Naš »Domoljub« mu je bil, odkar izhaja, zvest svetovalec in prijatelj.

Naročajte »Domoljuba«!

spravil Tulijo iz nezavednega strahu v pravi trepet. Hotela je bežati, a je čutila kot bi imela ohromele ude, da se ni mogla niti obrniti. Slednjice je vihar malo pojenjal, silni vihar ni piši so se spremenili v enakomerno pihanje vetra, ki je poiskal vse kotičke in razpoke in tulil večglasno žalostinko, vsled česar je mislila Tulija, da sliši jadicovanje in stokanje človeškega bitja.

Veter se je pojavil celo v njeni sobi, kjer je luč svetilke postala nemirna. Mislija je, da jo je kdo iznenadil in je hotela vsaj glavo obrniti, a ni mogla. Iz roke, v kateri je še vedno držala stekleničico s strupom, je šla nekla groza po celem telesu in mrzel pot je oblił njeno čelo. Zdelo se ji je, da vidi samo sebe s steklenimi očmi in smrtno blede to na obrazu. Glasen krik se je izvil iz njenih ust in morala se je prijeti z levico za rob bronastega stebra, da se ne bi sesedla.

Tedaj je resnično zaslišala hitre korake za vratno zaveso in takoj nato besede:

»Kazuješ, gospa?«

To vprašanje stare egipčanske sužnje je poživilo Tulijo. Hitro se je zavedla, zakrila odprto okno, dvodelno marmornato soho s svojim telesom in ukazala:

»Pripravi mi modro obleko in topel plašč. Hripiz in Spox naj me spremljata.«

Kakor hitro je služabnica odšla, je postavila Tulija steklenico nazaj, zaprla skrivno odprtino in vsa zmedena hitela v toaletno sobo, kakor bi bila ravno kar ušla objemu smrti.

* * *

pol ure potem, ko je plemkinja zamenjala svojo obleko in se osvežila s čisto vino, je peš zapustila svojo hišo, spremljana od dveh gladiatorjev, ki sta šla za njo v gotovi razdalji. Tulija je imela pisano obleko in

NAZNANILA

n Varno naložite svoj denar pri »Hranilnici Kmečkih občin« v Ljubljani, Miklošičeva c. 19, v palači Vojne zavarovalnice. Ček. račun 10.545. Hranilne vloge na knjižice s/a no razpoložljive, sprejema in jih obrestuje najugodnejše. Večje stalne vloge z odpovedjo po dogovoru. — Zavod je pupilarno varen, ker jamči zanj 16 večjih kmečkih občin z vsem svojim premoženjem in vso svojo davčno močjo ter je stalno pod nadzorstvom kr. baanskega komisarja. — Uradne ure za stranke: so od 8 do 12 popoldne.

n Dubovne vaje za dekleta bodo v Mali Loki od sobote 15. februarja do srede 19. februarja t. l. Sedaj, ko še ni poljskega dela, prenovite v Bogu svoje duše, da boste res vzele praznovale Veliko noč. Priglasite se tako po dopisnici na naslov: Dom Breznadežne, Mala Luka pri Ihanu, p. Domžale. Od tam boste prejele vsa druga pojasnila.

n Prosvetno društvo »Krek« v Olševku priredi prihodnjo nedeljo, dne 9. februarja, ob 3 popoldne Meškovo dramo »Pri Hrastovih«. K zelo zanimivi in poučni igri vabi odbor.

n Brezovica pri Ljubljani. Kat. prosvetno društvo priredi v nedeljo, dne 9. februarja 1936 ob 3 popoldne in ob 8 zvečer v Kat. domu na Brezovici komedijo v 3. dejanjih »Narodni poslanec«. — Vabimo!

n Obvestilo. Pisarna Zveze združenih delavcev in Društva združenih zasebnih in trgovskih nameščencev v Ljubljani se nahaja na Tyrševi cesti 29. I. nadstropje. Uradne ure so od 9 do 13 in od 15 do 18.

n Občinska organizacija JRZ v Trebeljevem priredi v nedeljo, dne 16. febr. po 10. naši na Prežganjem politični shod. Vabimo ne samo vse občane trebeljevske, ampak tudi sosednje farane. Na shodu govori več govornikov, med drugimi minister dr. Kulovec in tajnik JRZ za dravsko banovino g. Tomazin. Shod se vrši ob vsakem vremenu.

n Kat. prosv. društvo na Vrhopolu pri Moravčah priredi v nedeljo, dne 9. februarja ob 3. pop. v Društvenem domu igro v 3. dejanjih »Čarovnica«. Pridite!

n Na Ovsiahih pri Podnartu bo na sv. Valentina dan, 14. februarja 1936, vaskoletni cerkveni shod. Prva sv. maša bo ob 7, druga ob 8. Pridiga se bo pričela ob pol 10. Nato bo tretja sv. maša s cerkvenim darovanjem.

volneno čepico čez glavo, da je pri slučajnem srečanju ne bi bilo mogoče spoznati. Nepotrebnost je bila ta previdnost, ker vihar ni temni večer ni nikogar zvalil na ulico, kdor ni imel najugane opravila. Nosila je s seboj tisoč sestereev v zlatu, ker toliko je stala avdijsena pri slavni vedeževalki, ako so iskale pri njej nasveta imovite osebe. Toliko je cenila skrivnost ali bo triban Publij podlegel njenim zvijačam in zapeljevanju.

Razven denarja je nesla vedeževalki zapužanje od obupa razjedene duše, ki je vedno toliko večje, kolikor bolj zmešana in zapletena je resnica razodetja: vera v enega Boga in neumrljivost duše. Kot večina izobraženih Rimljanov, ki so bili vzgojeni v ozračju novejšje grške filozofije, tudi Tulija ni verovala na večnost, tajila pa vendar ni temno moč naravnih moči, ki se poslužujejo katerikoli sredstev, da razodenejo svoje bivanje in v naprej tudi svoje delovanje.

Človeško čustvo čuti velike in močne tajnosti nad seboj in nad vsem svetom. Kdor pa hoče to utemeljiti s svojim lastnim razumom, čigar omejenost mora vsekakor priznati, in se preriti čez to skrivnost, zapade neizogibno namišljeni kazni: da zabrede v zmote, ki nasprotujejo razumu in v pomanjkanju izhoda postane suženj neumnih predstav ali celo žrtev škodljivih glumcev. Kaj naj bi drugega pričakovali od Tulije, ki je cele ure vsajih prisluškovala in gledala čarovnije stare Egiptanke, pri kateri je vedno iskala nasveta, kadarkoli je nameravala kaj važnega. Molitve ni poznala nobene, na po men sanj, koek, ognja je pa trdno verovala.

S težavo se je plemkinja borila z vetrom, dokler ni neopazna, dospela na Kvirinal, kjer je stala palača senatorja Rutilija. Tu jo je čakal pred hišo njen hišni zvezdoslovec Sureau Aleksander!

Mali oglasnik

Vaša drobna vrstica ali nje prostor volja za enkrat Dru. 5. Naročniki „Domoljuba“ plačajo samo polovico, ako kupujejo kmetijske po potrebnosti ali prodajajo svoje prideleke ali iščejo poslovo oziroma obratniki pomočnikov ali vajencev in narobe.

Priljubljen za male oglase se plačuje naprej.

Zamenjam čebelo

v A.-Z. panjih za dobro obranjeno možko kolo. Ponudbe na upravo pod »Kolo-čebelo« št. 1543.

Posestvo

v Pozirna, Selca, Gorenjsko, 8 ora'ov, velik sadni vrt, sončna lega v dobrem stanju z orodjem proda ali da v najem. Cena nizka. — Vprašati samo pisмено Bertonec p. Sv. Jurij ob južni železnici.

Bika

plemenika, staraga 2½ leta, teža 500 kg, pingavske pame, licenovan s 27 točkami, proda radi pomajkanja krme Vidic Franc posestnik Grad št. 66, p. Bled I.

Krmne rpe

2000 kg napredaj v Srednji vasi št. 22 p. Sentur pri Kranju

Manjšo hišo

z vrtom kupim v bližini Ljubljane. Ponudbe na upravo Domoljuba pod »Gorenjska stran« št. 1245.

Novo hišo

prodam za 10.000 Din, ki je v nepopolni dograjenosti s 6 prostori, 250 m² vrta, po želji lahko zemljo dodam. — Stavba leži na sončni legi ¼ ure pod Tržičem. Sprejem za 5000 Din tudi knjižico Tržičkih branilnic. Ponudbe na Meglič Franc Lom 69, p. Tržič.

Ženin!

Prav lepe črne suknje in obleke si nabavite najbolje pri Preskerju, Sv. Petra cesta št. 14.

Stanovanje

dveh sob in kuhinje dam v najem za obresti onemu, ki mi posodi 3000—5000 Din proti vknjižbi na prvo mesto. Ponudbe upravi Domoljuba pod »Kranj« št. 1303

Čebele kupim

za poštne Malešček, Dravje.

Posestvo

na Dolenjskem v bližini Ljubljane ali Vel. Laš, kupim do 50.000 dinarjev. — Naslov v upravi lista pod št. 1416.

Delež

pošteno za vsa kmetijska dela sprejme Ivana Sever, Kleče 6.

Šivalni stroj

pogreznjen, tudi šitka, 1600 Din, prodam. Gradaška ulica 8, Ljubljana.

Čebelo

10 A.-Z. panjev napredaj. Naslov upravi pod št. 1553.

Mizaril!

Vsakovratno okovje za okna in vrata, pohištveno okovje, mizarstvo orodje in vse železniške potrebščine dobite najceneje pri tvrdki Fr. Stupica, železnina, v Ljubljani, Gosposvetška cesta 1.

RADIO

od 6. februarja do 13. februarja 1936.

Cetrtak, 6. februarja: 12 Plošče. 12.45 Vremenska napoved, poročila. 13 Napoved časa, objava sporeda, obvestila. 13.15 Magistrov šramcl-kvartet. 14 Vremensko poročilo, borzni tečaji. 18 Radijski orkester. 18.40 Slovensčina za Slovence. 19 Napoved časa, vremenska napoved, poročila, objava sporeda, obvestila. 19.30 Nac. ura. 20 Francoska klavirska literatura IV. ura. 21 Radijski orkester. 22 Napoved časa, vremenska napoved, poročila, objava sporeda. 22.15 Solospevi s spremljevanjem Radijskega jazza. — Petek, 7. februarja: 11 Solska ura. 12 Plošče. 12.45 Vremenska napoved, poročila. 13 Napoved časa, objava sporeda, obvestila. 13.15 Plošče. 14 Vremensko poročilo, borzni tečaji. 18.20 Plošče. 18.40 Pravno predavanje. 19 Napoved časa, vremenska napoved, poročila, objava sporeda, obvestila. 19.30 Nac. ura. 20 Koncert Glasbene matice. 22 Napoved časa, vremenska napoved, poročila, objava sporeda, obvestila. 22.15 Radijski orkester. — Sobota, 8. februarja: 12 Plošče. 12.45 Vremenska napoved, poročila. 13 Napoved časa, objava sporeda, obvestila. 13.15 Plošče. 14 Vremensko poročilo, borzni tečaji. 18 Radijski orkester. 18.40 O strojenem pouku. 19 Napoved časa, vremenska napoved, poročila, objava sporeda, obvestila. 19.30 Nac. ura. 20 O zunanjih politikih. 20.20 Pogledimo na Notranjako. 22 Napoved časa, vremenska napoved, poročila, objava sporeda. 22.15 Radijski jazz. — Nedelja, 9. februarja: 8 Telovadba. 8.30 Napoved časa, poročila, objava sporeda. 8.45 Klavir, harmonij in plošče. 9.45 Versko predavanje. 10 Prenos cerkvene glasbe iz mariborske stolnice. 11 Radijski orkester. 11.40 Otroci pred mikrofonom. 12 Reportaža z olimpijskih smučarskih tekem v Garmisch-Partenkirchen. 12.45 Napoved časa, objava sporeda, obvestila. 15 Kmetijska ura. 15.20 Plošče po željah. 16 Gospodinjstva ura. 16.15 Ura lahke glasbe. 17 Razvoj slov. drame, VIII. ura. 19.30 Nac. ura. 20 Napoved časa, poročila, objava sporeda. 20.15 Prenos iz Maribora. 22 Napoved časa, vremenska napoved, poročila, objava sporeda. 22.15 Radijski jazz. — Ponedeljek, 10. februarja: 12 Plošče. 12.45 Vremenska napoved, poročila. 13 Napoved časa, objava sporeda, obvestila. 13.15 Plošče. 14 Vremensko poročilo, borzni tečaji. 18 Zdravniška ura. 18.20 Plošče. 18.40 Kulturna kronika: Ob 75-letnici dr. Matije Murka. 19 Napoved časa, vremenska napoved, poročila, objava sporeda, obvestila. 19.30 Nac. ura. 20 Koncert godalnega kvarteta iz Dravdana, prenos. 21.30 Plošče. 22 Napoved časa, vremenska napoved, poročila, objava sporeda. 22.15 Radijski orkester. — Torek, 11. februarja: 11 Solska ura. 12 Plošče. 12.45 Vremenska napoved, poročila. 13 Napoved časa, objava sporeda, obvestila. 13.15 Plošče. 14 Vremensko poročilo, borzni tečaji. 18 Radijski orkester. 18.40 Filozofsko združeno gospodarstvo. 19 Napoved časa, vremenska napoved, poročila, objava sporeda, obvestila. 19.30 Nac. ura. 20 Prenos opere iz Zagreba. — Sreda, 12. februarja: 12 Plošče. 12.45 Vremenska napoved, poročila. 13 Napoved časa, objava sporeda, obvestila. 13.15 Plošče. 14 Vremensko poročilo, borzni tečaji. 18 Plošče. 18.20 Otroška ura. 18.40 Biografija slovenskih šolnikov. 19 Napoved časa, vremenska napoved, poročila, objava sporeda, obvestila. 19.30 Nac. ura. 20 Prenos iz ljubljanske opere.

Vedno jurist. — Gospod državni pravdnik, čul sem, da se je vaša hčerka zaročila. Ali smem čestitati? — Res, — večeraj je priznal.

Dnevno 40.000 neviht! Učenjaki so izračunali, da je letno na naši zemlji do 16 milijonov neviht, kar bi znašalo dnevno nekoliko 40.000. Po teh računih udari strela stokrat na sekundo. Seveda njene pogubonostne iskre ne dosežejo vedno naše zemlje. Drobne vodne kapljice, ki tvorijo oblake, oddajajo svojo moč pri napetosti sto milijonov voltov. K sreči pa postanejo te ogromne sile, ki se sprostijo v obliki strele, redkokdaj pogubonostne. Izračunali so, da bi treščila strela v hišo na hribu povprečno vsakih 100 let enkrat, dočim bi treščila v človeka šele vsakih 100.000 let.

Palestina, ki je pod nadzorstvom Anglije, meri 10.000 štirajških milj in šteje (1931) prebivalstvo 1.035.542. Glavno mesto Jeruzalem ima 90.000 prebivalcev. Uradni jezik: angleški, hebrejski in arabski. Po veri je v Palestini samo osem odstotkov kristjanov, ostali so Turki in Judje.

Zakaj bolijo kurja očesa?

Kurja očesa so kakor trn, ki je s svojim ostrim in trdim koncem zaboden v nežno meso našega nožnega prsta. Čevlji tistih, kakor nož ostri konec kurje očesa na občutljive živce. Živci prenašajo strahotno bolečino k mozgu, tako da postane življenje trpljenje, hoja pa urava muka.

Kako se odpravijo bolečine?

Daite svoje uboge, izmučene noge v toplo vodo, kateri ste pridalj toliko Saltrat Rodella, da iz dobila videt mleka. Kislo se osvobodijo in dovaja zdravilne soli v vneto kožno tkivo. Kurje očesa in ožuljena koža se omehčajo, bolečine pa naenkrat prenehajo. Prav dobro se boste počutili in hoja vam bo pravi užitek.

Kako se odpravijo kurja očesa?

Napravite tako skozi tri dni Saltrat Rodell omehča kurja očesa in žulje do korenin, da jih lahko brez bolečine odstranite s prsti. Otekline prenehajo, žulji pa izginejo, da lahko nosite za celo številko manjše čevlje. To dokazuje, mnoga protivojvna priznanja, ki jih dobivamo od vseh strani. Upeh Saltrat Rodella je gotov. Po neznatni ceni e napredaj v -sk lekarni.

DOBRO ČTIVO

k Jos. Schrijvers, Daruj se Bogu. Poslovenila M. Pija Regali, uršulinka. Ljubljana 1935. Strani 319. Cena mehko vez. 30 din. v celo platno vez. 25 din.

Koncem lanskega leta je izšla ta knjiga v zbirki »Nebeške rožice. Kritika, ki je doslej izšla, jo je tako ugodno ocenila kot malokatero knjigo nabožne vsebine in jo uvrstila med najboljše, kakor to v resnici zasluži. Knjiga ne lahko umlji način pojasnjevanja, kako je krščanska popolnost nekaj priprosteja in — kakor žal mnogi mislijo — nekaj tako izumetničenega, da je skoro nihče ne more doseči. Daruj se Bogu! To zamore tudi najbolj priprosta duša in ni treba zato nobene posebne učenosti. Knjiga o vsem tem govori priprosto in temeljito, tako da jo more tudi »Domoljub« kar najtopleje priporočati. Dasi knjiga prica o veliki skrbnosti pri izdaji, si je vendar tiskarski skrat na str. 300 dovolil drzno šalo da je iz »pogubljenec« duše napravil »pogubljenec« duše. Tudi na str. 50. popravi besedo »odlikoval« v »oblikoval«. Naroča se pri H. Ničmannu v Ljubljani, Kopitarjeva ulica.

k Za občinske volitve je naslov knjižnica, ki vsebuje Občinski zakon, Zakon o volilnih imenikih in Uredbo o sestavi kandidatnih list za občinske volitve. Cena 5 Din. — Knjižica je potrebna vsakemu občanu, ki mu je prevcit občine na arcu. Posebno pri sedanjih nadomestnih volitvah, ki se vrše po raznih krajih naše dravske banovine, bo knjižica vodnik vsem, ki imajo karkoli opravka z volitvami. Naroča se v Jugoslovanski knjigarni.

Ona: »Kajne, da ne boš zabavljaj črez jed, ke se bova vzela.« — On: »To je pa težko vprašanje. Veš kaj? V gostilno bova hodila, pa oba črez kuhinjo zabavljala.«

Bolni na pijučih!

Tisoči že ozdravljeni!

Nahtevajte takoj knjigo o moji

novi umetnosti prehranjevanja, ki je že marsikoga rešila. Ona more poleg vsakega načina življenja pomagati, da se bolezen hitro premaga. Nočno spanje in kašelj prenehata, teža telesa se zviša ter po popolnjenju sčasoma bolezen preneha.

Resni mo že zdravniške vede potrjujejo prednost te moje metode in jo radi priporočajo. Čimprej začnete s mojim načinom prehranjevanja, tem bolje.

Popolnoma zastoj dobite mojo knjigo, iz katere boste črpali mnogo koristnega. Ker ima moj založnik samo

10.000 komadov za brezplačno razpohlanje, pišite takoj, da se boste mogli tudi Vi prištevat med one srečnejše.

Zbiralnica za pošto:

ERNST PASTERNAK, Berlin S. O.

Mihaelkirchplatz 13, Abt. Z. 488.

V šoli. — No, Tonček, ali mi veš povedati, kajere zobe dobi človek najpozneje? — Narejene g. učitelj.

All ste si že ogledali naš sejem?

Na našem sejmu najde vsakdo kaj primernege zase ali za svoje. Ogled sejma pa ni obvezen za nakup, ker nikdo Vas ne bo vprašal, kupite kaj ali ne. Cene smo izvanredno znižali in tako poceni še nikoli nismo bili. Opozorjamo pa, da veljajo te naše sedanje **znatno znižane cene samo za časa sejma.**

Vsak popoldan brezplačne kino predstave za otroke **SAMO** v spremstvu odraslih.

Ant. Krisper stritarjeva ul.
Ljubljana, Mestni trg

Hranilnica in posojilnica za Kandijo

in okolico r. z. z. n. z. Kandija-Novomesto
javlja, da se vrši njen

XXXIX letni občni zbor

v nedeljo dne 15. marca 1936 ob 8. uri dopoldne, v njenih pisarniških prostorih s sledečim dnevnim redom: 1. Čitanje zapisnika o zadnjem občnem zboru. 2. Poročilo načelstva in nadzorstva. 3. Odobrenje letnih računov. 4. Nadomestna volitev funkcionarjev. 5. Čitanje poročila o reviziji. 6. Slučajnosti.

Ako prvi občni zbor ne bi bil sklepčen, se vrši eno uro pozneje na istem kraju drug občni zbor, ki je sklepčen ob vsakem številu članov.

Posamezni predlogi za občni zbor se morajo vložiti do 15. februarja 1936 pri zadrugi

Načelstvo.

Pri zdravniku: »Zdaj je pa dosti; saj pijet žganje kakor vodo.« — »Ne, gospod doktor; toliko vode bi pa ne prenesel.«

Smokve in rozine za žganjekuho

nadalje

rozine, grozdice (vamperle) limone, pomaranče, mandarine ter vse drugo južno sadje

ima stalno na zalogi
po brezkonkurenčnih cenah

M. Stele & I. Pielick - Ljubljana
Pogačarjev trg (v Školijski palači)

Slabo je sklepal. Učitelj: »Koliko je 4 krat 3?« — Učenec: »Dvanajst.« — Učitelj: »Dobro, Pepček. Zdaj pa dobiš 12 orehov zato, ker si dobro odgovoril.« — Pepček (tiho proti sosedu): »Če bi bil to vedel, bi bil pa rekel dvajset.«

Za žganjekuho dobite najboljšo

rozine in črno grozdice (vampri)

pri trdki **Franc Pogačnik** d. z. o. z., Ljubljana
Tyrševa cesta 33, Javna skladišča (Balkan).

Griza. Griza je huda nalezljiva črvesna bolezen. Pojavlja se v vsaki dobi, 10 do 15% na njih obolelih umre. Bolezen se pojavlja nenadoma z bolečinami in krči v trebuhu ter s pogostimi sluzasto krvavimi prilivi. Vročina v tej bolezni je nestanovitna. Bolezen traja povprečno 40 dni. Pojavljanje grize je čisto.

Ljudska posojilnica v Ljubljani

registr. zadruga z neom. zavezo

Miklošičeva cesta 6

(v lastni palači)

obrestuje hranilne vloge po
najugodnejši obrestni meri

NOVE VLOGE, vsak čas razpoložljive, obrestuje po 3%